

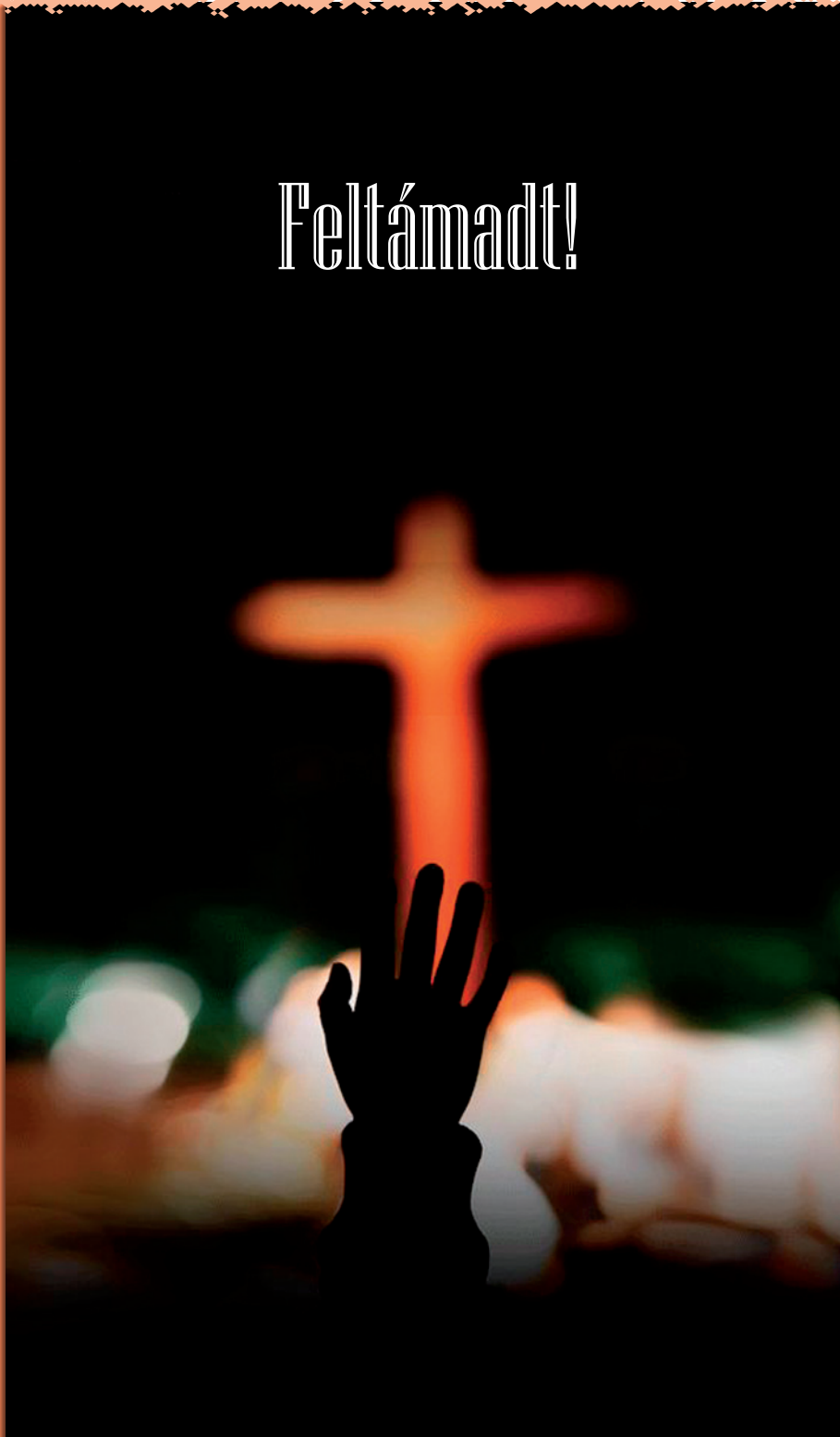

„És látom, és hallom a királyiszék, a lelkes állatok, és a Vének körül sok angyalnak szavát; és az ő számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer; Nagy szóval ezt mondva: Méltó a megöletett Bárány, hogy vegyen erőt és gazdagságot és bölcseséget és hatalmasságot és tisztességet és dicsőséget és áldást. Sőt hallom, hogy minden teremtetett állat, amely van a mennyben és a földön, és a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondja: A királyiszékben Ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség és dicsőség és hatalom örökkön örökké. És a négy lelkes állat mondja: Ámen. És a huszonnégy Vén leborult és imádja az örökkön örökké Élőt.” (Jel.5,11-14.)

„Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, aminthogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi húsvéti Bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott értünk. Azért ne régi kovással ünnepeljünk, sem rosszaságnak és gonoszságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában.”

(I.Kor.5,7-8.)

Feltámadt!

ELŐSZÓ

Húsvét. Ez az összetett eseményekből álló Ünnepe, mindenkinek más és más lelki mélységet jelent. Egészen a szív zokogásától a szívbeli örömig. A mindennapok forgatagában és kínálatában tulajdonképpen mire, illetve kire van szükség ebben az Ünnepeben? Gondolatban elindulhatunk az egyik végétől a másik végletig. Mondhatja valaki, hogy nincs szüksége Istenre, mert ura az életének, jól működik minden, majd ő megoldja. Ezt követik a nagyon sokféle árnyalatú megközelítések, hozzáállások egészen addig, hogy valaki az élete Urának nevezi Jézus Krisztust. Te mit mondasz az Isten Bárányáról? A Húsvét Uráról, ki Ő neked? Neked adod az imádatot? Vagy valami-valaki mást imádsz? A gyerekedet, unokádat, férjedet, állatodat, valamilyen tárgyadat, pénzedet, sikereidet, önmagad, vagy valami mást? Pedig mi magyar emberek, szeretjük a szabadság érzését és állapotát, harcoltunk és harcolunk, mégis engedjük, hogy rabok, megkötözöttek legyünk! Az igazi szabadságharc a lelkedért folyik! A lelked örök életéért. Az eszközök és a személyek vagy láthatóak, vagy láthatatlanok. Kérdés, hogy mi az alkud tárgya? Világos és egyértelmű útmutatást ad a Szentírás a lelki szabadság Uráról, Jézus Krisztusról és arról, hogy hogyan lehetünk szabadok. Ki Ő, miért jött, és élt itt a földön emberi testben, de isteni személyként. Vállalva a kereszthalált. Vérével, mely a Szeretet hatalmának ereje, váltságdíjat fizetett a bűneink eltörlése végett. De feltámadásával az örök élet lehetőségét ajándékozta egyen-egyenként mindannyiunk számára. Hidd el, csakis egyedül Általa lehetséges a lelked életének szabadsága. Ezt az Ige mondja. Nem írtam volna le, ha nem tapasztaltam volna Szeretetének erejét számtalanszor. Ha Ő, mint Ajándék még nem a tiéd, mire vársz még? „Annak okáért mondja: Serkenj föl, aki alszol és támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” Ef.5,14.

A cikkek írói e lapszámban is a krisztusi erő jelenlétéről tesznek bizonyosságot!

A kegyelmes Isten jelenlétével, Szeretetével áldott Ünnepet kívánok a szerkesztői csoport nevében!

szerkesztő

„Azután látom, és íme egy nagy sokaság, amelyet senki meg nem számlálhatott, minden nemzetből és ágazatból, és népből és nyelvből; és a királyiszék előtt és a Bárány előtt állnak, fehér ruhákba öltözve, és az ő kezeikben palmaágak;” (Jel.7,9.)

„Hozsánna!
Áldott,
Aki jön az
Úrnak nevében!”
(Márk11,9b)

„És kiáltanak nagy szóval, mondván: Az üdvösség a mi Istenünké, Aki a királyiszékben ül, és a Bárányé!” (Jel.7,10.)

„Várom az Urat, várja az én lelkem, és bízom az Ő ígéréteiben.” (Zsoltárok130,5.)

Tartalom

- 3 Ki tudja
- 4 Mind jöjjetek, örvendjete, nagy vígan énekeljete
- 5 Az örök szeretet, az Élet diadalmaskodott
- 7 Ő győzött!
- 7 Hittanosok előző évekről válogatott húsvéti rajzai
- 8 Bizonyágtételek
- 9 Csak egy perc...
- 10 Szeretetszolgálat
- 12 Ifjúsági csoport (Ifi)
- 13 Egyháztörténet
- 14 Jó Pásztor Óvoda
- 16 Kálvin Szolgáltató Központ
- 19 „...valóban így vannak-e ezek?” ApCsel.17,11c
- 22 Közelmúltunk örömei
- 25 Művészetről keresztyén szemmel

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online íghirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futó kockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_ne_csak_nézz!/Futó_kockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
2021./1. Húsvét
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Bertalan-Szűcs Nóra, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Nemes Vitold József, Osváth Tamás, Osváthné Katona Zita, Rác Gábor, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya
Fotó: válogatások
Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen
Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.
Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu
Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000
Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

KI TUDJA?

„Ki tudja, talán felénk fordul és megszán az Isten, megfélekezzi izzó haragját, és nem veszünk el!”
(Jónás 3,9)

Ki tudja, hogy ebben a „harmadik hullámban” hoz-e a Húsvét feltámadást a világnak? Ki tudja, hogy járhatunk-e újra a templomba? S ha igen mikor és meddig: 2 hét, 4 hét, 4 hónap? S ki tudja, lesz-e 4., 5., 6., X. hullám a járványban? Vagy annak az erdélyi igehirdetőnek van igaza, aki nemrég egy nemzetközi online evangelizáción így prédikált: „Látásom szerint maga Isten zárta be a templomok ajtaját, mert valami nagyon nincs rendben sem az egyház, sem a világ életében!”

Netán már a „harag 5. poharánál” tartunk? „Az ötödik (angyal) is kiöntötte a poharát a fenevad trónjára: országa elsötétült, nyelvüket rágták kínjukban, kínjaik és fekélyeik miatt káromolták a menny Istenét, de nem tértek meg cselekedeteikből.” (Jel 16,10-11) Merthogy ki tudja, meddig mutálódik a koronavírus, s meddig hatékony egy-egy vakcina? Ki tudja, hányszor kell újraoltatnunk magunkat, s hányszor kell még új és új oltóanyagot kifejlesztetniük a tudósoknak, s vajon képesek lesznek-e rá és lesz-e hozzá elég idejük?

2021. Húsvétján sok-sok „ki tudja” kérdés tehető fel teljesen jogosan és megalapozottan. – De mi a válasz? Van-e válasz? S hol van a válasz?! – Én úgy látom, hogy egyre bizonytalanabb a legbátrabb politikusok és a legjobb szakemberek hangja is, mind itthon, mind külföldön: „Együtt sikerülni fog!” „Legyőzzük a vírust!” „A

tudomány győzedelmeskedik!” – De csakugyan? Valóban így lesz? Ki tud itt bármi biztosat állítani?!?

A csodálatos az, Testvéreim, hogy mindegyik kérdésre van válasz! És még csodálatosabb, hogy ugyanaz a válasz! Ki tudja... Ki tudja... az ISTEN tudja!!! Mindegyikre tudja a választ! És ezt megértette az ókori Ninive pogány uralkodója is, csak a mai ember nem akarja érteni és nem akarja elfogadni! Az Asszír Birodalom királya, III. Asszúr-dan (Kre. 772-754) kihirdette és maga is megtette: „Amikor ez a hír (tkp. Jónás igehirdetése és annak hatása) eljutott Ninive királyához, fölkel a trónjáról, levetette magáról díszruháját, zsákruhát öltött magára, és hamuba ült. Azután kihirdették Ninivében a király és a főemberek parancsára: Az emberek és állatok, a marhák és juhok semmit meg ne kóstoljanak, ne legeljenek, vizet se igyanak! Öltösz zsákruhát ember és állat, kiáltssanak teljes erővel Istenhez, térjen meg mindenki a maga gonosz útjáról, és hagyjon fel erőszakos tetteivel! Ki tudja, talán felénk fordul és megszán az Isten, megfélekezzi izzó haragját, és nem veszünk el!” (Jón 3,6-9)

Ezt kellene elfogadni és kihirdetni, a politikában, a tudományban, az egyházban és egyéni életünkben: nincs megoldás, nincs menekvés, csak az élő Isten! Különben: „Még negyven nap, és elpusztul Ninive!” (Jón 3,4) Ez a király tudta, hogy kinek-kinek megvan a maga gonosz útja, és meg-

vannak erőszakos tettei, ami miatt méltán izzik a teremtő Isten haragja! – (A történészek szerint az ókori Asszír-ia hírhedt volt a kegyetlenségéről és az erőszakosságáról.)

Ma ki tudja közülünk, mi mindeért izzik Isten haragja? Nagyban könnyebb észrevenni, de kicsiben, a Te életedben vajon látod-e? III. Asszúr-dan maga is bűnbánatot és böjtöt tartott!

Ki tudja, ma mennyire haragszik Isten a fegyverkezésre és pl. az űrkitatásra költött dollár milliárdok miatt, miközben tömegével halnak éhen gyerekek nap, mint nap? Nézzetek utána, ha nem hiszitek: minden égbekiáltó szociális igazságtalanság felszámolható lenne, ha akár csak egy évig is az említett összegeket a mezőgazdaságra, konkrétan az éhezés felszámolására fordítanák! (Tudom, az űrkitatásnak van tudományos és gazdasági haszna is, de legtöbbször – pl. a Mars expedíciók szervezésénél is – a tudósok az élet eredetét keresik borzasztó elánnal és iszonyú költségek árán, pedig csak fel kellene lapozniuk a Bibliájuk elejét!) – Ki tudja, mennyire haragszik az emberiségre Isten, amikor a WHO adatai szerint 73 millió abortusz történik évente a Földön, azaz percenként 139 (!) gyermeket ölnek meg az anyaméhben! – Ki tudja, mit gondol teremtő Urunk arról a rengeteg hazugságról, amit a Föld koráról, az élet és az ember eredetéről tanítanak nekünk a teremtést tagadó tudósok? (vö.: A Föld fiatal kora című videó a honlapunkon, illetve a YouTube-on) Vajon miért hallgatják el előlünk azt a 101 bizonyítékot a Föld és az univerzum fiatal koráról, amit neves, teremtéshívó tudósok tártak fel az elmúlt évtizedekben? (vö.: teremtestudomany.hu) A teremtő Isten jól tudja, hogy ez a rengeteg félrevezetés, a tudatosan Isten-tagadó kutatás és az ebből táplálkozó oktatás és nevelés milyen iszonyúan gyökértelessé tette a 20-21. század emberét! S mennyire értelmetlenné, értéktelenné és kilátástalanná formálta az emberi életet!

Ezek voltak a nagyobb összefüggések. De vajon ki tudja közülünk, hogy egyéni életünkben mi mindenért izzik jogosan az élő Isten haragja? - S most kérem a kedves Olvasót, hogy ne kenje el a választ Isten szeretetére hivatkozva! Igen, igaz: „*Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre. Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát.*” (2.Kor 5,17-18) De ez is igaz az Isten Igéjében: „Péter azonban így szólt: Anániás, miért szállta meg a Sátán a szívedet, hogy hazudj a Szentléleknek, és félretegyél magadnak a föld árából? Vajon nem a tiéd volt-e, amíg el nem adtad, és miután eladtad, nem te rendelkeztl-e az árával? Mi indította szívedet ilyen cselekedetre? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek. Amint meghallotta Anániás ezeket a szavakat, összeesett, és meghalt.” (ApCsel 5,3-5a)

Mi sokkal többet tudunk Isten ítéletéről és szeretetéről, mint a niniveiek (vö.: János 3,16 1.Kor 15,3-4), még sincs nyoma megtérésnek sem a tu-

dományban, sem a politikában, sem a gazdaságban, sem az oktatás-nevelés alapelveiben, illetve gyakorlatában, - nincs böjt, csak önmagunkban és saját készítményeinkben való bizakodás, illetve kényszeredett korlátozások! Sajnos az egyház sem meri hirdetni: „*Még negyven nap, és elpusztul Ninive!*” (Jón 3,4) Nincs böjt a „gazdag” országokban, ahol van enni és innivaló, sőt, tele vannak az üzletek! - Ninivében volt! (Jónás 3,5) Ki tudja, mekkora figyelmeztetés kell még adnia a Föld, az univerzum és az emberiség Tulajdonosának?! Hogy a döntéshozók, a tudósok és az egyszerű emberek, és az egyház tagjai magukba szálljanak? Ki tud, ki akar úgy kiáltani teljes szívéből, alázatosan könyörögve, ahogy az egykori Ninivében tették: „*Ki tudja, talán felénk fordul és megszán az Isten, megfélézi izzó haragját, és nem vesszünk el!*” (Jón 3,9)

Hisszük és valljuk, hogy a húsvéti evangélium újra meghirdeti: „*Felénk fordul és megszán az Isten!*” „*Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt*

mindent?” (Róm 8,32) „*Hiszen, nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az ÚR –, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen.*” (Ezékiel 18,23)

Ki tudja? – Mi tudjuk! - Mit tudunk? – Hogy Ő meg tudja tenni, hogy bűnbánat és hit által ébredést ad a mi időnkben a Földön! Akár Európában, Magyarországon és akár Hajdúböszörményben is! Ezért imádkozzunk és imádkozzunk folyamatosan! Ez a kiút a járványból, a bűnből és a kárhozatból! Mi tudjuk! Honnan? Jézus Krisztus nagypénteki áldozatából és Isten igaz beszédéből! „*Van-e olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradványának büntetését? - Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad. Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket, minden vétünköt a tenger mélyére dobja!*” (Mikeás 7,18-19) Így legyen, ámen!

Somogyi László
lelkipásztor

MIND JÖJJETEK, ÖRVENDJETEK, NAGY VÍGAN ÉNEKELJETEK...

Az ének kezdő sora örömjongásával szinte belekiált az életünkbe. A földi síkról a mennyei felé tereli a tekintetünket. Ha a láthatókra nézünk, - az emberiség jelenlegi nagy járványhelyzetének közepén - azt tapasztaljuk, hogy mindennapi életünk része a küzdelem, a betegségekkel, a megpróbáltatásokkal. A éneklés visszafogottá vált a gyülekezeteinkben is, mert szájmaszkkal hogyan is tudnánk felszabadultan énekelni. Mégis van okunk az öröme. „**...mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.**” (2. Kor 4,18)

Húsvéti énekünk örvendezésre szólít fel mindnyájunkat, mert Isten megnyitotta a Menny ajtaját, örökéletet (üdvösséget) ad minden embernek szent Fia által. (1. vsz.) Ezt

mindenkinek ígéri, aki hisz Őbenne. (Jn 3,16) A 2. és a 3. versszak húsvéti örömünk okait sorolja fel. Isten Fia, Jézus Krisztus, aki meghalt, de feltámadott és uralkodik örökkön örökké. Halálával, mint húsvéti Bárány kiengesztelte az Atyát, bűneink ez által nyernek bocsánatot. Isten mérhetetlen szeretete nyilvánul meg ebben, mert „**nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaiért.**” (Jn 15,13) Az énekben többször jelenik meg erős érzelmi töltéssel a felszólítás: „Jer, néki halát mondjatek!” (2.vsz.), „Isten Fiának zengjete Ujjongó hálaéneket, Ki ily nagy jót tett véletek! Halleluja...” (4.vsz.) Az utolsó (5.vsz.) a Szentháromság Isten dicsőítésére buzdít, mely a földi életünk célja. Ezt erősíti meg minden versszak Halleluja refrénje. (a Halleluja jelentése- Dicsérjétek Jahvét)

Az ének a 14. századi Resurrexit Dominus kanció (késő középkori népies műfaj) nyomán keletkezett, fordította Dóka Zoltán. Az ének páratlan lüktetésű, felütéses kezdései lendületesen előreviszik a dallamot. Hat zenei strófából áll, mely zeneileg 3+3 tagolódású, azáltal, hogy az első három dallam ismétlődik meg a Halleluja refrénben. A dallam letisztult és könnyen megtanulható, két nagyobb kupolás dallammenetből áll. A szövegtartalom az örömteli Húsvét és a Feltámadottal való találkozás különleges élményét adja.

Bízom benne, ha az új énekeskönyvünkben megjelenik ez a számunkra még ismeretlen ének, az üzenete közel kerül a szívünkhöz és örömmel fogjuk énekelni.

Áldott húsvéti ünnepeket kívánok:
Karácsonyi – Kis Lászlóné Ibolya

19. Mind jöjjetek, örvendjete

1. Mind jöj - je - tek, ör - vend - je - tek, Nagy ví - gan
é - ne - kel - je - tek! Ím kész már üd - vös - sé - ge - tek.
Refr.: Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu -
ja, Hal - le - lu - ja, Di - csé - rünk Is - ten szent Fi - a!

2. Meghalt, de már feltámadott. Legyőzött bünt és bánatot.
Jer, néki hálát mondjatok! Halleluja...
3. Megvívta már a nagy csatát, Ki értünk adta önmagát,
Szétzúzta poklok ajtaját. Halleluja...
4. Isten Fiának zengjete Ujjongó hálaéneket,
Ki ily nagy jót tett véletek! Halleluja...
5. Csak téged áldjon énekünk, Szentháromság egy Istenünk,
A földön s mennyben légy velünk! Halleluja...

AZ ÖRÖK SZERETET, AZ ÉLET DIADALMASKODOTT

Milyen csodálatos dolog, hogy húsvét éppen tavaszra esik. Ez az újjászületés időszaka.

Vajon a mi személyes életünkben történik-e változás ilyenkor? Készek vagyunk-e mi is lelkileg megújulni?

Ha hagyjuk, hogy az Úr munkálkodjon bennünk naponként, új életet nyerhetünk. Átvezethet bennünket a szabadság, az öröm, a fény birodalmába. „*Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.*” (János 8, 12)

Jézus kereszthalálával és feltámadásával arra tanít bennünket, hogy bármi is történjen velünk, le ne térjünk a szeretet útjáról.

Ha megbántanak, eltipornak, meg tudunk-e bocsájtani, tudjuk-e újra-

kezdeni, képes-e szeretetünk feltámadni?

Ehhez egyedüli erőt Krisztus feltámadása adhat! Fogadjuk be Krisztus feltámadásának kegyelmét!

„Én élek, és ti is élni fogtok.” (Jn 14,19)

Gyermekkorunk Húsvétjai inkább világi ünnepek voltak. A nagy családi összejövetelek, a locsolkodás emlékképei jelennek meg előttünk. Bár mindketten keresztyén családba születünk, leginkább politikai okok miatt, nem gyakorolhattuk a vallásunkat.

- Kislánykoromban szívesen látogattam anyai nagymamámmal az Istentiszteleteket, de Húsvétkor sosem vitt magával, mondván „Úrvacsoraosztás” lesz, elhúzódik az alkalom. (Anikó)

- Én nagynénémmel mentem néhány alkalommal Istentiszteletre, de húsvétkor én sem emlékszem, hogy megvártuk volna az Úrvacsorát. (Tamás)

Felnőttként együtt ünneplünk nagyobb családukkal, a Kálvin téri gyülekezet közösségével a vasárnap délelőtti Istentiszteleten, majd ebédre gyűlünk össze a nagyszülőknél, ahol három generáció találkozik. Tamás fiúnk ilyenkor szokott locsolkodni.

Különösen emlékezetes marad számunkra a 2020-as Feltámadás ünnepe, amikor is az online térbe költözött az Igehirdetés és az otthonunkban vehettük magunkhoz az Úrvacsora jegyeit. Szokatlan módon üresek maradtak a templomok és nem ültük körül az ünnepi asztalt

sem. Szűk családi körben adhattunk hálát a mi Urunknak a mögöttünk hagyott időszakért, gondoskodó szeretetért, megtartó kegyelemért, egy új korszak kezdetéért.

A családfő katonai szolgálatteljesítése miatt az idei ünnepünk is rendhagyó lesz, de hisszük, hogy a szeretet ereje több száz km távolságból is összeköt majd bennünket, így mindannyiunknak boldog Feltámadás ünnepe lesz!

Ezzel a verssel kívánunk áldott húsvéti ünnepet a gyülekezet valamennyi tagjának:

Túrmezei Erzsébet: Tavaszi imádság

Tavasz! Színek, fények, illatok!
Simogató, meleg sugarak.
Zsendülő vetések közt járhatok
felhőtlen, kék ég alatt.

Bimbók bomlanak fákon, bokrokon,
orgonák nyílnak nemsokára.
S tavaszi reménnyel vágyakozom
„Krisztus jó illatára”.

Mert az megújult életekből árad,
s minden virágillatnál édesebb.
Felüdül tőle a fáradt,
begyógyul tőle a seb.

Megszépül tőle az élet,
könnyűvé lesz a nehéz.
A szív boldog tavaszra ébred,
segíteni mozdul a kéz.

Élő Krisztus, végy lakozást bennünk!
Virágok illatoznak szerteszét.
Segíts a Te jó illatoddá lennünk!
Árasztani szíved szeretetét!

Nagyné Kiss Anikó és Nagy Tamás

Ő GYŐZÖTT!

„Így ment el a börtönben levő lelkéhez is, és prédikált azoknak, akik egykor engedetlenek voltak, amikor Isten türelmesen várakozott Nóé napjaiban a bárka készítésekor. Ebben kevés, szám szerint nyolc lélek menekült meg a vízen át.” (1Pt 3, 19-20)

Nagyszombat... a keresztyén ember életében egy gyásznap, amit igazán nem is tudunk hová elhelyezni az üdvtörténetben. Régi szokás volt, hogy az úrasztalát, és a szószéket ilyenkor fekete terítővel terítették le, emlékezve Krisztus kereszthalálára.

Az első nagyszombatot csak elképzelni tudjuk. Jézus tanítványait leszámítva mindenki örvend, hiszen megülhetik a páskát, azt az ünnepet, amikor Isten kiszabadította a népét az Egyiptomi rabigából. A világ Szabadítója pedig be van téve egy sziklasírba, s csupán páran gyászolják Őt az otthonaikban.

Nagy kettőség. Az egyik helyen a gyász, a másik helyen üdvrivalgás. Az

átlagembernek semmit nem mond a Nagyszombat. Talán csak annyit, hogy Húsvét előtt van, - pedig hatalmas jelentőséggel bír. Ugyanis Krisztus ekkor prédikál a „börtönben lévő lelkeknek.” Kik voltak ők? Azok, akik bár hallották az Igét, de nem fogadták be, és így nem lett az életük része. Péter apostol Nóé kortársaihoz hasonlónak írja le az ilyen embereket.

A bárka építésére adott parancs, és az özönvíz között ugyanis 120 év telt el. (1.Móz 6,3-7) Ez alatt az idő alatt lett volna lehetőség arra, hogy ezek az emberek megtérjenek, de nem tették, sőt ellenálltak, és istentelenül éltek tovább az életüket.

Krisztus arról prédikált nekik, hogy az evangélium, amit ők megvetettek (hiszen Nóé száján keresztül Isten szólt), az mennyire csodálatos, és életre hívó. Ezek a lelkék egy olyan helyen vannak, ahonnan nem lehet kimozdulni. Azon a helyen, ahol várják az ítéletet. Már nincs lehetőségük változtatni a dolgokon. Krisztus a ha-

lála után nekik jelentette ki először az Ő dicsőségét, mert vasárnap már nem volt közöttük, feltámadt.

Nekünk milyen reménységet adhat ez az Ige? Azt, hogy akinek Krisztusban van az élete, az egy megmentett ember. Amiként a bárka is megőrizte Nóét és családját, ugyanúgy a Krisztus is megőrzi azokat, akik őbenne vannak!

Lehet akármennyire nehéz az életünk! Jöhetnek háborúk, járványok és mindenféle rossz, nekünk az életünk meg van mentve, ha azt Krisztusba helyeztük! Ez a nagyszombat üzenete. Nekünk egy dicsőséges Urunk van, Aki még a halált is legyőzte. Ezért nekünk már nincs okunk félni semmitől, hiszen Isten szeretete Krisztus által a miénk lett! Ez a szeretet hassa át mindennapjainkat! Ámen.

Rácz Gábor
segédlelkész

Nagy Barbara

Török Mariann

Kerékgyártó Levente

Tóth Boglárka

BIZONYSÁGTÉTELEK

„REMÉNYSÉGEM CSAK AZ ISTEN”

„Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok” (Thessz. 5,16)

Hálával szívemben köszönöm meg Istenemnek, hogy ebben a hosszú, nehéz pandémiás időben mind engem, mind családomat megőrzött, megvédett, oltalmazott.

Több, mint egy éve tartó bezártságban, önkéntes „karanténban” élünk. Nekünk különösen be kellett tartani a szabályokat, mert 2020 januárjában férjemnek komoly műtétje volt. Mikor megfáradtam, meglankadtam, mindig kaptam erőt a próbák hordozásához.

„Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, Uram, támogatott engem. Ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüldíti lelkemet.” (Zsolt. 94/ 18-19)

Nem mehettünk gyülekezeti közösségbe, nem találkozhattunk csa-

ládtagjainkkal, barátainkkal. Elmaradtak a számunkra oly fontos túrák, kirándulások.

Nagy áldás azonban, hogy a technika segítségével otthonunkban követni tudtuk az istentiszteleteket, családi úrvacsorázásban is volt lehetőségünk részt venni. Igaz, ez nem olyan, mint a gyülekezet közösségében, ami nagyon hiányzik.

Mint nyugdíjas tanárnak, kiemelt napi imatémám: „a nehéz helyzetbe került pedagógusok és tanulók helyzetének jobbrafordulásért való könyörgés”. Néhány példa családomból:

- átérzem az első osztályban tanító menyem problémáját, milyen nehéz (talán lehetetlen) online-n olvasni, írni, tanítani, iskolába szoktatni
- hasonló problémákkal küzd a lányom is Budapesten, aki egy 8 osz-

tályos gimnázium 5. osztályában osztályfőnök és ott matematikát, informatikát tanít

- egyik unokánk előrehozott angol érettségire készül, a másik kettő angol középfokú nyelvvizsgára úgy, hogy személyesen nem találkoznak az őket tanító pedagógussal
- legidősebb unokánk most érettségizik, és egyetemi felvételre készül úgy, hogy már egy éve nem volt neki rendes, hagyományos tantermi órája.

Bízom a jó Isten kegyelmében, irgalmában, hogy meghallgatja imám, és hamarosan visszakapjuk „régieket”, s akkor majd a gyülekezet közösségében együtt adhatunk hálát szabadító Istenünknek.

Áldott húsvéti ünnepeket kívánok!

Testvéri szeretettel:

Eszenyi Balázsné

AZ ÚR CSODÁSAN MŰKÖDIK

1972. június 30-án születtem Hajdú-böszörményben. Édesapám református, édesanyám görögkatolikus vallású. Istenfélők, de a vallásukat nem gyakorolják. Szerető, gondoskodó családban nevelkedtem húgommal együtt. A múlt rendszer korszelleme nem engedte meg szüleim részére, hogy megkereszteljenek. Imádkozni az anyai nagymamám tanított meg, akivel nagyon sok időt töltöttem gyermekkoromban, majd akkor is, amikor özvegyen maradt. Ő a görögkatolikus vallást gyakorolta. Vele jártam a görögkatolikus templomba legfőképpen ünnepnapokon. Szerettem a templomba járni nagymamámmal. A közös esti imák a mai napig bennem élnek. Már felnőttként beszélgettünk mélyebben a vallásról, megkereszteléséről és én azt mondtam az imádott nagymamának, hogy én olyan vallást fogok gyakorolni, mint majdan a leendő férjem. Ő mosolygott, és ezt mondta: egy Istent imádunk. Munkám során

a református vallás került közelebb hozzám. 1998-ban ismerkedtem meg a férjemmel, aki református vallású. Apósom is az volt és anyósom is ezt a vallást gyakorolja. Házasságkötésünkön nem terveztünk egyházi esküvőt. 2003-ban elveszítettem az imádott nagymamám. A gyász feldolgozásában Isten gondviselő szeretete segített, éreztem, hogy Ő ott van velem. A rákövetkező években ünnepnapokon a férjem családjával együtt a Kálvin téri református templomba mentem istentiszteletre. Ugyanebbe a templomba mentem imádkozni, amikor nehéz megméretés előtt álltam, vagy hálát adni az Úrnak, hogy megsegített. 2004-ben megszületett a fiúnk, akit 10 hónaposan a Kálvin téri templomban kereszteltek meg. Ekkor még nem éreztem, hogy én is felkészültem a keresztségre, holott éreztem Isten közelségét és azt, hogy mellettem áll, a nehéz pillanatokban támogat és terelgeti az utam. 2008-ban megszületett a

lányunk, akit szintén 10 hónaposan velem együtt kereszteltek meg. Ekkor már éreztem Isten vonzását, hívó szavát. Világossá vált, hogy az Úr mindvégig a tenyerén hordozott és vigyázott rám. Mindent megkaptam a megfelelő időben, Ő tudta, hogy mikor minek kell bekövetkezni az életemben. Mint a bizonyágtételem elején említettem, **az Úr csodásan működik.**

„Előre el is határozta, hogy fiavá fogad minket Jézus Krisztus által, akarata és tetszése szerint, hogy magasztaljuk dicsőséges kegyelmét, amellyel megajándékozott minket szeretett Fiában.” (Pál levele az Efezusiakhoz 1,5-6)

Gyermekeinket is igyekszünk az Úr ösvényein terelgetni, az Ige szellemében nevelni és tanítani. Mindketten hittanoktatásban részesülnek jelenleg az iskolában, de óvodás korukban is hittanosok voltak. Fiunk 2018-ban konfirmált. Az Ő indíttatására, valamint, Sükös Pál: A keskeny úton

című könyv elolvasása készítetett arra, hogy a hitemről bizonytságot tegyek. A könyv második fejezetének olvasásakor mindig a 459. dicséret első verse csengett a fülemben:

„Az Isten Bárányára letésem bűnöm én, és lelkem béke várja ott a kereszt tövében. A szívem mindenestül az Úr elé viszem, megtisztul minden szennytől a Jézus vériben, a Jézus vériben.”

Férjemnek beszéltem erről a szándékomról, nagy örömmre közölte, hogy velem tart. Így 2019. június 1-én a presbitérium előtt bizonytságot tettünk arról, hogy Isten Igéjének alapigazságait, s az Ő bűnbocsájtó szeretetének jó hírét megismertük.

2019. június 2-án a gyülekezet előtt ünnepélyes fogadalomtételre kerültem sor. Ezáltal még közelebb kerültem az Úrhoz. Konfirmációm alkalmából 1. Péter 1,5 Igével kaptam az áldást:

„Titeket pedig Isten hatalma őriz hit által az üdvösségre, amely készen áll arra, hogy nyilvánvalóvá legyen az utolsó időben.”

Ez az Ige életem egyik meghatározó sarokkövévé vált.

Imádságommá lett: Mennyei Atyám köszönöm, hogy megnyitottad a szívemet, hogy kiválasztottál és megváltott gyermekedé fogadtál Jézus Krisztusban. Hozzá tartozom, a tied vagyok, Uram! Boldogsággal tölt el, hogy szeretsz engem és éle-

temet irányítod. Köszönöm Uram, hogy megfogtad a kezem és Szentlelked erejével utadon járhatok! Élő reménységgel nézek a jövőbe!

„Az Úr énnékem őriző pásztorom,
Azért semmiben
meg nem fogyatkozom.
Gyönyörű szép mezőn
engemet éltet,
És szép kies folyóvízre legeltet;
Lelkemet megnyugtatja
szent nevében,
És vezérel engem igaz ösvényében.”
(23. Zsoltár 1.)

Tóthné Kovács Erika

CSAK EGY PERC

MÁR VAN, AKI FELTÁMADT!

Olvasandó: 1.Kor 15,12-19

Talán már Te is hallottad ezeket a bölcsnek tűnő mondatokat: „Nem jött még onnan vissza senki!” (ti. a halálból) És: „Csak egy a biztos, a halál!”

Pedig épp az ellenkezője az igaz: Több, mint 500 ember találkozott fizikai értelemben a feltámadott Úr Jézus Krisztussal – ahogy olvastuk is a 15. fejezet 6. versében. Ezek az emberek Pál idejében még éltek, s pontosan be tudtak számolni arról, hogy a Feltámadott testén ott voltak az egyértelmű jelek: a szögek ütötte sebek a kezén és a lábán, a korbácsolás következményei a hátán, illetve a töviskorona nyomai a homlokán.

De miért olyan fontos ez? Mert Jézus feltámadása két hatalmas ajándékot hozott el nekünk! Egyrészt annak bizonyítékát, hogy Atyánk elfogadta az Ő helyettesítő szenvedését és halálát, s ezáltal megbékélt a bűneink miatt jogosan háborgó szíve! - Fiát viszont nem hagyta a halálban, hanem kiemelte onnan.

Másrészt Urunk feltámadása világosan jelzi: sokkal több az életünk, mint amit itt a földön átélünk belőle! - Ha viszont nincs feltámadás, akkor miért mondana le egy mai fiatal bár-

miről is? A világ fiai buliznak, „szabadelvének” és élvezkedők. Ráadásul időként ki is gúnyolják azokat, akik nem így élnek. Csakhogy ők nem tudják, hogy az élet nagy társasjátékában valójában „ki nevet a végén?” - „Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van, aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem az Isten haragja marad rajta.” (Ján 3,36) A feltámadás-hit nélkül olyanok vagyunk, mint ahogy Steinbach József püspök úr egyik áhítatában találóan megfogalmazta: „Silány, szegényes, hétköznapi és szárnalmas

lett az életünk, ahol minden egy téma körül forog: a jelen még hatékonyabb élvezetén.” (Az Ige mellett; 2021.03.15.)

De Te ne feledd: olyan jövőd van Jézus mellett, amelyet álmodban sem tudnál elképzelni! „Ő velük fog lakni, és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” (Jel 21,3-4)

Somogyi László
lelkipásztor

SZERETETSZOLGÁLAT

KEDVES ATYÁMFIAI, TESTVÉREIM!

Mostani „időkben” megállított az irgalmas samaritanus történetében szereplő személy „... meglátta, elkeverte” (Lk 10,31) magatartása. Persze lehetne mentséget felhozni: Nem értek az ilyen esetekhez. Viszolygok... s egyébként is: most, még az egészségesnek vélt embertársam is lehet vírushordozó. Igen, az ember ilyen: érvelő, magyarázkodó. Ám az Úr úgy teremtett minket, hogy a lelkiismeret megszólal. Nem gondolod, hogy te is tehetsz a bajbajutottért? Segítségért kérhetsz, mentőt, orvost hívhatsz, vagy megkérhetsz egy embertársat. Vagyis a jó nem cselekvése – az bűn! (Jak 4,17) Én mostanában gyakran imádkozom: lássam meg, vegyem észre a segítségére szoruló embertársamat. Olykor elég csak várakozásnál ránézni valakire. Hamar észre lehet venni, hogy bántja valami, elgondolkodik valamin.

„Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Gal 6,2) Élnek környezetemben jó ismerősök, szomszédok, lépcsőházbeliek, bolti dolgozók. Út-

közben is találkozok embertársakkal. A vírushelyzet szabályainak megfelelően viselkedve élünk, ám ekkor sem lehetek közömbös és háritó magatartással. Meg-megállok, és röviden szólok, talán csak egy-két „üzenetet” átadok, ami aznap számomra is megerősítő volt.

Van visszatérő megbízatásom is. Önként vállalt feladataim, amit az Úr Jézus megbízásából végzek. Pl. idősök részére vásárlás, postázás, étel elvitele, időnként családtagok felkeresése. Mindezek a tevékenységek- úgymond – személyes hitemből fakadóak.

„Ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott, cselekedetek nélkül.” (Jakab 2, 26)

Közel 4 éve, hogy felkeresett egy korábbi jó barát testvérnőm. Sok életviteli s más családi problémákat hordoz. Azóta is tartjuk a hitbéli- és testvéri kapcsolatot. Plusz munkát vállalt a város peremkerületében, hogy ne egyedül menjen, még el is kísértem és érte imádkoztam, amíg végezte a munkáját. Van, aki munkát keres, vállalom az érte való imádsá-

got. Olykor nehéz türelemmel hordozni a rászorulókat. Megfáradok az imádságban, de az Úr elem ad egy helyreigazító Igét. „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok...” (Máté 11,28)

Így telnek a napjaim, a nyugdíjas idők. Ma egy telefonhívás által kéréselt fel egy testvérnő. Jó volt hallani őt, ahogy beszámolt élete egy-egy eseményeiről.

Igen, Testvérem, nem szabad lehangolóan legyinteni, s a körülmények alapján megjegyzéseket tenni. A mi Urunk minden helyzetben ismer, s ha kérjük, vezet, átsegít akár még a legnehezebbnek tűnő eseten is.

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” (Jel,2,10)

Ezzel a reménységgel, kitartással ruház fel a mi Urunk, hogy megkaphassuk a földi életben, majd „odaát” is a végső győzelmet. Ezzel a hittel írtam le e sorokat.

Üdvözléssel:
Dienesné Erzsébet

DE MINDEN IDŐBEN ISTEN SZAVA A FONTOS, HOGY Ő MIT MOND NEKÜNK

„Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig.”
Zsoltárok 23,6.

A tél elmúlt. Itt a szép tavasz! Minden a megújulásról a felébredésről beszél. Isten ébresztget bennünket is. Súlyosabb lett a vírushelyzet. De minden időben Isten szava a fontos, hogy Ő mit mond nekünk.

Január végén kaptam ezt az Igét: „Kibocsátá az Ő szavát és meggyógyítá őket és kimenté őket az ő vermeikből.” (Zsoltárok 107, 20. Károli fordítás) Magam és szerettem számára is ajándék volt ez az Ige!

Néhány történetet szeretnék leírni bizonyoságképpen.

- Egyik unokatestvéremet súlyos betegsége miatt egyre jobban sújtja a

betegség, nyomorúság. Nagyon lefogott, rossz lett az állapota, mivel a szívével már addig is sok problémája volt. Az Úr Lelke arra indított, mondjam el a lányának a fenti Igét. Meg is tettem és hozzátettem a fenti Igében megfogalmazott „vermeink” a nehézségeket, a rossz állapotokat jelenti. Ha érti ez a fiatal, talán ő is a nehézségben odamenekül az Úr Jézushoz, mint gyógyító orvoshoz. Néhány napja jött a hír, hogy az unokatestvéruket hazaengedték, jobban van. Dicsőség Istenünknek az imameghallgatásért!

Több valakinek is bizonyoságot tettem erről az Igéről és hiszem, a szí-

vekbe hull a drága mag és kikél, kiharjad a maga idejében.

- Nemrégiben voltunk rokonlátogatni Gyulaváriban. Egy évvel ezelőtt a sógornóm nagy beteg volt. Nem lehetett megmondani, milyen nagy lehet a baj. Akkor is hittük, hogy ebből a helyzetből is sok-sok ima után eljön a felépülés. Most, mikor voltunk újra látogatni, csak hálát tudtunk adni azért, hogy milyen szépen felgyógyította őt az Úr! Hála és dicsőség illeti az Urat, amikor megtapasztaljuk jóságát és gyógyító erejét!

Hála és dicsőség illeti az Urat, amikor megtapasztaljuk jóságát és

gyógyító erejét!

- Közvetlen szűk családukbán - Annával kapcsolatban - mi is nagy nehézségeken vagyunk túl. Anyyira rosszul lett kislányunk, szinte egy pillanaton múlt az élete. Három mentőorvos jött ki, de már akkor le volt szürkülve, alig élt. Mikor rátették a friss oxigént és nyugtatót kapott, bevitték Debrecenbe. Férjem és lányom, Editke mentek a mentő után. Én itthon Igét olvastam és könnyörögtem Istenhez. A Rómaiakhoz írt levél 8, 27. verset adta az Úr: „Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja mi a Lélek szándéka, mert Isten szerint jár közben a szentekért.”

- Végül szeretnék beszámolni egy másik – családukbán történt - nagy eseményről is, a menyünk szüléséről, unokánk születéséről. Itt is igen ne-

hez helyzetek jöttek. Letelt a kiírási idő. Eszterke szülőotthonba ment nov. 6-án, Oxitocint kapott, de nem történt semmilyen tágulás, ezért ezt nem alkalmazták tovább. Három nap múlva megállapították, hogy kb. 4 kg-os nagy a baba, de nincs semmi baj, jó a szívhang. Újabb kimerítő várakozás következett. Közben itthon az egész család imában összefogva küzdöttünk az Úr előtt. (Szeretném megköszönni ezúton is azoknak, akik ebben a szolgálatban velünk voltak!) Nov. 13-án újra rátették az infúziót, beindították a szülést, de nem jöttek a fájások és a tágulás. Császármetszéssel lett meg a kis unokánk. Isten megsegítette, megőrizte őket! Ma már 4 hónapos, egészséges kisleány. Velünk volt az Úr, mert Ő irgalmas, jóságos és kegyelmes!

Ha imádságaink, könyörgéseink gyarapodnak, megsokasodnak bizonyosságaink is. Hiszen tudjuk már, hogy a Föld a Mennyel összeér, Jézus Krisztus kereszthalála és feltámadása által lerombolta a köztünk lévő válaszfalat. Szabad az Út az Atyánkhoz!

A Feltámadás örömeiben töltött áldott Húsvéti ünnepeket kívánok a Testvéreknek, a kedves Olvasóknak!

Közreadta:

Hegedűs Jánosné Katika

2021 TAVASZ, BÖJTI IDŐSZAK!

„Ne nyugtalanodjék a szívetek, higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.” Jn 14,1.

Isten különös ajándéka, hogy ennek az időszaknak a részesei és tanúi lehetünk mindnyájan, akik olvassuk e sorokat. Még akkor is, ha valamilyen nehézséggel kell megküzdenünk. A tavasz időszaka nagyon magával ragadó, így Húsvét előtt, a böjt időszakában. Környezetünkben felelednek a fák, az áttelelt virághagymák.

De, próbára teszi kitartásunkat, az Úrhoz és egymáshoz való hűségünket, az egész világot sújtó Covid-19. Ismerősök, családtagok, lelki testvéreink vagy mi magunk is fertőzödhettünk. Az Úr azonban ott volt velünk ezekben a próbákban is.

„Sok baj éri az igazat, de valamennyiből kimentti az ÚR.” (Zsolt 34,20.)

A beteglátogatás személyes találkozásokkal - amelyeket közös éneklések és imádságok tettek örömtelivé - ebben az időszakban nem volt lehetséges. Gyülekezetünk betegeivel azonban rendszeresen tartjuk a kapcsolatot telefonon és imáinkban hordozzuk őket. Nagy ajándéka az életünknek, hogy ebben a nehéz időszakban on-line módon bekapcsolódhatunk az Istentiszteletekbe, az Úrvacsorai közösségekbe.

Közösségi lelki épülésre, napjainkban jó lehetőség az internetes bibliaóra. Ezekért is hálásak lehetünk. Jó hallani egymás hangját és ismét meglátni a képernyőkön a régen látott arcokat. Az egyik közösség on-line bibliaóráihoz (C.E.) az országunk minden tájáról csatlakoznak, még úgy is, hogy csak egy okos telefonkészüléket használ az idős testvérünk. Gyülekezetünkéből is kapcsolódnak ehhez az alkalomhoz. Így vesz részt egy világtalan testvérünk is ebben a bibliaórában hétről hétre. Mivel a hi-

tünk hallásból táplálkozik, ezért tudom, hogy ez kedves az Úrnak.

„Azért a hit, hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.” (Róm 10,17.)

Ezért bátoríthatok minden kedves olvasót, hogy keressük egymást telefonon! Így is lehet imaközösségbe kerülnünk az Úrral és a felhívott lelki testvérünkkel!

Testvéri köszöntéssel:
Karácsonyi-Kis László

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFI)

A KIHÍVÁS

Még tavaly, amikor már újra lehetett alkalmakat tartani, az egyik ifn Vitoldtól kaptunk egy kis dobozkát, amire annyi volt írva, hogy random. De mi is ez a random?

Ez egy kártyajáték, ami több kis kihívást tartalmaz. A neve egy angol szó, ami magyarul véletlent jelent. A játéknak az a lényege, hogy minél több kihívást teljesítsünk, amik a kártyákra vannak írva. Amikor úgy gondoljuk, hogy elkezdjük a játékot, akkor megkeverjük a paklit, majd minden nap húzunk ki belőle egy lapot és a rajta lévő kihívást teljesítjük. A játék 6 hétre, azaz 42 napra szól, de a pakliban 45 lap van, hogy lehesen hármat passzolni. A hetek során, ha olyan feladatot húzunk, amit nem szeretnénk vagy tudunk megcsinálni, azt visszarakhatjuk a pakliba, és egy újat húzhatunk

A kártyákon mindig található egy Igevers, ami a kihíváshoz kapcsolódik, valamint maga a kihívás és annak egy extrém verziója is, amiben több vagy nehezebb dolgot kell elvégezni, vagy több emberrel/ember előtt kell végrehajtani a feladatot. Ezek mellett még egy imádság is látható a kártyán, amiben segítséget és erőt tudunk kérni Istentől a feladat elvégzéséhez.

Én így a kihívások teljesítése után három nagyobb kategóriába tudnám besorolni a kártyákat. Az egyik típus az, amikor le kell írni néhány dolgot, ezekből egész sok volt a pakliban. Az ilyen lapokon általában mindig valami kérdés volt, amin egy kicsit el kellett gondolkodni és összeszedni a válaszokat. Például egy listát írni arról, hogy miért vagyunk ma hálásak, vagy kitől kéne bocsánatot kérnünk.

Voltak olyan feladatok, amiben más emberekkel kellett beszélgetni, találkozni vagy kérni valamit tőlük. Ilyen volt az a feladat, amikor ki kellett kérni az ifvezetőnk véleményét magunkról. A kedvencem az volt, amikor egy idősebb nénit vagy bácsit kellett meglátogatni. Az egyik rokonomat, papa nagynénjét látogattuk meg anyával és keresztanyával. Már régen nem találkoztunk vele a járvány miatt, ezért Karácsony előtt vittünk neki egy kis ajándékot. Az volt a legjobb, hogy látszott rajta, hogy nagyon örül, hogy lát minket és hogy beszélgettünk vele.

Olyan kártyák is voltak, amik valakiért való imádkozásra buzdítottak. Általában számunkra kedves személyért kellett, de volt olyan kártya is, ami kifejezetten azt kérte, hogy azért imádkozzunk, akivel most nem va-

gyunk annyira jóban, vagy nem is annyira kedveljük.

Ezek mellett még voltak más feladatok is, amikhez nem voltak hasonlóak, hogy egy külön kategóriát alkossanak. Ilyen volt az, amikor valamilyen ügyben kellett volna levelet írni valamilyen hivatalhoz vagy más hivatalos intézményhez, esetleg egy petíciót elindítani valamivel kapcsolatban. Én ezt a kihívást elpasszoltam. Hasonlóan nem végeztem el azt sem, amikor a kihívás az volt, hogy ne használjam a telefonom egy napig. Ez most az online oktatás miatt nem volt igazán kivitelezhető. Volt olyan feladat is, ahol egy Igeverset kellett illusztrálni, de olyan is, amikor el kellett menni sétálni és képeket készíteni. Ezek voltak azok a feladatok, amik egy kicsit több időt igényeltek, vagy nehezebbek voltak.

Nekem összességében nagyon tetszett ez a kihívás, mert több olyan feladat is volt, ami kimozdított a komfortzónámból és feldobta a mostanában nem annyira változatos mindennapjaimat. Valamint az is jó érzés volt, amikor valakinek örömet tudtam okozni vele. Mindenkinek ajánlom, hogy próbálja ki.

Tóth Tamás Bence

MINDENHOL JÓ, DE A LEGJOBB KATUSÉKNÁL!

Február utolsó hétvégéje valószínűleg a legtöbb ifis számára igen emlékezetes maradt. A szombati pingpong bajnokság és közös igei alkalom után a vasárnapot is együtt töltöttük. A várva várt esemény Katus meghívásának volt köszönhető, aki kis közösségünket egy társasjáték délutánra invitálta. Istentisztelet után a debreceni buszra szálltunk, és – bizonyára az utasok „legnagyobb örömére” – megosztottuk egymással az elmúlt hét történéseit.

Katus és Gábor szívéjesen üdvözöltek minket az ugyan még csak félig elkészült, de annál kellemesebb lakásukban. Bár szó szerint nem hangzott el, mi a kimondatlan kérés is roppant komolyan vettük, és azonnal – talán kicsit túlságosan is – otthon éreztük magunkat. Felfedeztük a lakás helyiségeit, átrendeztünk két szobát annak érdekében, hogy mindenki elférjen, teát és kávé készítettünk. A házigazdák ezúttal sem hazudtolták meg magukat, vendégszeretetük többek között négyféle pizzában, üdítők-

ben, és különböző rágcslivalokban is megnyilvánult.

A bőséges lakoma után teli pocakka bőséges lakoma után teli pocakkal vettük sorra mind a jól bevált, mind pedig az ismeretlen társasjátékokat. Az délután folyamán voltunk aranyásók, banditák, seriffek, megpróbáltunk minél több pudingot gyűjteni, és minél kevesebbszer felrobbanni. A kincskeresés során kiderült, hogy képtelen vagyok eltitkolni társasban a rám osztott szerepemet, de ez még mindig semmi Gáborhoz képest, aki-

nek például csak a játék felénél jutott eszébe megnézni, hogy mi a rá osztott karakterkártya. Ilyen, és ehhez hasonló vidám pillanatokkal telt el az este. Sötétedéskor fáradtan, de annál jobb kedvvel indultunk el a buszálló-

más felé, hogy mindenki időben ha- zaérjen.

Ez a vasárnap igazi feltöltődés volt nekem, nagyon jó volt együtt lenni, és egymás társaságát élvezni. Hálás vagyok az ifiért, és azért, hogy én is

a tagja lehetek! Izgatottan várom az elkövetkező eseményeket, melyek alkalmával remélhetőleg hasonlóan építő eseményeket tartogat a jövő.

Magi Csenge

EGYHÁZTÖRTÉNET

„ITT ÁLLOK, MÁSKÉNT NEM TEHETEK...”

500 éve történt a wormsi birodalmi gyűlés

1521. április 16-án Worms városa olyan volt, mint egy felbolydult méhkas. A nép mozgolódásának az oka nem más volt, mint Luther Márton, az akkor még Ágoston-rendi szerzetes érkezése, akit azért rendeltek a birodalmi gyűlésre, hogy számot adjon tanairól.

Viszont mielőtt erre kitérnénk, érdemes visszatekintetnünk, hogy mi történt 1517. október 31-e és 1521. április 16-a között.

Luther Márton művei, a kor nagy vívmánya, a nyomdatechnika segítségével hamar eljutnak a Német-Római Birodalom értelmiségeihez, és nemeseihez. Vannak, akik támogatják a szerzetest, de több helyről támadás éri. Pedig kezdetben a reformátor nem vall radikális elveket. A búcsúárúsító cédulákról például azt vallja, hogy a pápa erről valószínűleg nem is tud, és csak a pénzéhes klérus koholmánya az egész. Azonban amikor megkezd a kánonjogi tanulmányait, rájön arra, hogy az ő ura nem egy ember, hanem maga a Krisztus. Ettől kezdve beszél a pápa fősege ellen, és ez a vita az 1520-as lipcsei disputában csúcsosodik ki, ahol magát a disputát nem, de az emberek bizalmát és támogatását Luther nyeri meg. Ennek az lesz az eredménye, hogy a szerzetest a pápa kiközösíti. Erre válaszul ő elégeti az átokbüllát.

A wormsi birodalmi gyűlésre Bölcs Frigyes hívatja meg Luthert, hogy tisztázhassa magát. Ugyanakkor neki és a többi választófejedelemnek az a célja, hogy Róma befolyását csökkentsék a Birodalomban. V. Károly császár menlevelet biztosít a szerzetesnek, de a félelem még így is nagy, hiszen annak idején Husz János is

kapott menlevelet, mégis megégették.

A gyűlésen nem csak Luther ügyével foglalkoztak, hanem Európa sorsával is, mivel a török már elfoglalta Nándorfehérvárt, ezért szükséges volt megtárgyalni azt, hogy mi módon védekezzenek a hódítók ellen. Ezen a gyűlésen Werbőczy István, Magyarország nádora is részt vesz (állítólag ő is igyekezett jobb belátásra bírni Luthert).

A többnapos tárgyaláson a reformátort április 18-án szólítják fel. Ekkor mondja el híres hitvallását: *„Én sem a pápáknak, sem a zsinatoknak nem hiszek, mivel gyakran tévedtek. Ha a Szentírásból, vagy világos okokkal meg nem győztek, tanaimból semmit vissza nem vonok, nem tudok, és nem akarok, mert lelkiismeretem kötve van Isten ígéjéhez. Itt állok, másként nem tehetek. Isten engem úgy segítjen!”*

Azonban tételei nem nyertek tetszést a császár szemében, ezért birodalmi átokkal sújtotta a wittenbergi szerzetest. Valószínűleg így

akarta megnyerni a pápa támogatását a franciákkal szemben, akikkel abban az időben nem volt felhőtlen a diplomáciai viszony.

Huszonegy nap szabad elvonulást kapott, ezért Luther vissza akart térni Wittenbergbe, ám május 4-n Bölcs Frigyes elfogatta, és Wartburg várába vitette. Ott szabadon mozoghatott, és alkothatott olyannyira, hogy ekkor fordította le az Újszövetséget német nyelvre. A császár nem akadémkoskodott, hiszen Bölcs Frigyes megnyugtatta, hogy Luther, mint „fogoly” van a várban.

A wormsi birodalmi gyűlés talán egy sötét folt a protestáns egyháztörténet lapjain, de a hívő embernek biznyság, hogy Isten még a kilátástalan helyzetekből is meg tudja menteni az övéit. (Mát 10,32)

Rác Gábor
segédlelkész

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

„A MI ALKALMASSÁGUNK ISTENTŐL VAN. Ő TETT ALKALMASSÁ MINKET...” (2Korinthus 3:5–6)

A 2020/2021-es nevelési évünk előkészítésére a járványügyi helyzet jelentős hatással volt, s a későbbiekben is nagymértékben befolyásolta a mindennapi szervezési és pedagógiai feladatainkat, nevelő munkánkat. Intézményünk a nyár folyamán felkészült a pandémiás helyzetre, az EMMI ajánlása alapján elkészült a járványügyi készenlét idejére vonatkozó intézkedési tervünk. Óvodai életünk része lett a kézfertőtlenítés, a lázmérés, a maszk viselése. Minden nehézség ellenére, mégis hálásak vagyunk azért a gondviselésért, amiben óvodánk dolgozóinak, az idejáró gyermekeknek és szüleiknek is része volt a jelenlegi járványügyi helyzetben. Intézményünk dolgozói minden tőlük telhetőt megtettek az intézkedések betartásáért és betartatásáért, hogy magukat is és egymást is óvják, védjék a betegségtől. Karantén elrendelésére mindössze két alkalommal volt szükség egy-egy csoport esetében, az intézmény működését folyamatosan a megfelelő színvonalon tudtuk biztosítani, a dolgozói létszám kiegyenlített volt. Az óvoda konyhája szintén zavartalanul tudta biztosítani vállalt feladatát, az óvoda és a Baltazar Dezső Református Általános Iskola étkeztetését. A járványterjedését megelőző szűrővizsgálatokon minden munkavállaló együttműködően vett részt figyelembe véve a közösség érdekeit. Mindannyian hálásak vagyunk az Úrnak, hogy ebben a helyzetben, egészségben megtartott bennünket!

Közösségi programjaink is korlátozottá váltak, a tájékoztató szülői értekezleteteket sem tudtuk maradéktalanul megtartani a nevelési év kezdetén.

Rendezvénytervünket úgy alakítottuk ki, hogy az aktuális intézkedéseknek megfeleljünk, de szem előtt tartottuk a gyermekek közösségi érdekeit, igényeit. Alkalmainkat csoport szinten, a szülők és meghívott

vendégek jelenléte nélkül tudtuk megvalósítani, de mégis hálásak voltunk, hogy lehetőségünk volt együtt lenni, a gyermekközösségek kohézióját erősíteni, lelki támogatást nyújtani. A hagyományos programokat az óvodapedagógusok szervezték meg, így nem maradtak el az adventi alkalmaink, az óvodakarácsony, és a télbúcsúztató sem a gyerekek legnagyobb öröme. Sajnos a nyílt napot sem tudtunk szervezni, de elkészült óvodánk bemutatkozó kisfilmje, amely az intézmény honlapján is megtekinthető az érdeklődők számára.

Szeptemberben a vészhelyzet miatt nagyobb körtekintéssel szerveztük meg az induló kiscsoportba a gyermekek befogadását, ami a korábbi évekhez hasonlóan folyamatosan történt, jelenlegi létszámunk 125 fő, amiért hálaadással tartozunk gondviselő Istenünknek. A Halacska csoportban a nagycsoportosok helyét a legkisebbek vették át. Az óvodapedagógusok a dajka nével és a pedagógiai asszisztenssel együttműködve azon fáradoztak, hogy megkönnyítsék a szülőktől való elválás folyamatát és örömtelivé, játékosá tegyék a 27 újdonsült kis óvodás mindennapjait.

Az intézmény szakmai stratégiájának kiemelt feladatait az éves munkatervben meghatározott szempontok szerint végeztük. A pedagógus minősítések a járványügyi vészhelyzet miatt az Oktatási Hivatal által kidolgozott eljárásrend szerint online történtek meg. Novemberben Pipó Mariann Pedagógus I., februárban Balogné Tóth Beatrix Pedagógus II. és jómagam Mesterpedagógus fokozatot szereztünk a minősítési eljárás során. Isten áldása kísérelje a kolléganők további életét és köztünk végzett munkájukat!

Jelenleg a Jó Pásztor Református Óvoda 20 gyermek részére ügyeletet, valamint közel 30 óvoda és 43 iskola és a dolgozók számára étkeztést biztosít.

A megbetegedések elkerülése és megelőzése érdekében az épületben folyamatos a fertőtlenítő takarítás, valamint az ügyeleti rendszer lehetővé teszi a kisebb karbantartási munkák elvégzését is.

Az ügyintézés a tavalyi évhez hasonlóan online történik, a szülők számára a fontos, tájékoztató jellegű információkat a zárt facebook csoportokon és az intézmény honlapján keresztül osztjuk meg. Az óvodapedagógusok adminisztrációs feladataik mellett (csoportnaplók vezetése, beszámolók, személyiséglapok és fejlesztési tervek készítése) a zárt csoportokon keresztül szakmai ajánlásokat, ötleteket osztanak meg a tematikus tervek témaköre szerint, amelyek változatos, fejlesztő tevékenységeket biztosítanak a gyermekek részére. Hála és köszönet illeti a szülőket a segítő együttműködésért!

A Református EGYMI szakemberei a személyes találkozás mellőzésével az intézmény digitális platformjához igazodva, illetve a szülőkkel egyeztetett úton szervezik a gyermekek ellátását.

Hittel és reménységgel várjuk, hogy újra együtt legyünk a gyermekek, a szülők, a munkatársak és a gyülekezet közösségében! A nehézségekben a kegyelmes Isten áldjon, óvjon és vezessen bennünket továbbra is!

Testvéri köszöntéssel:

Dobóné Tanczig Anita
óvodavezető

SZAKMAI NAP

A Református Pedagógiai Intézet szervezésében 2021. február 19-én intézményünk a Jó Pásztor Református Óvoda online szakmai napot (webinárium) szervezett óvodapedagógusok és pedagógiai munkát segítő munkatársak részére. Óvodánk a Református Pedagógiai Intézet Bázisintézménye. Ezt a címet és elismerést a nevelőtestület magas szintű szakmai tudásának és elhivatottságának köszönhetjük. A szakmai napon az óvodai keresztyén hitre nevelés helyi tevékenységein és jó gyakorlatok bemutatásán vettek részt az érdeklődő kollegák és az RPI munkatársai. Számos református intézményből, 99 óvodapedagógus kolléga mutatott érdeklődést. A foglalkozásokat felvételről tekinthették meg. Ezt követően a látottak kapcsán szakmai beszélgetésre és a reflexiók megosztására került sor. Négy csoportban folyt a jó gyakorlatok bemutatása. A Szivárvány csoportban (kis-középső csoport) Dobó Tímea óvodapedagógus vezetésével „A béna meggyógyítása” (Máté 9, 1-8) Biblia történet feldolgozását tekinthették meg. Segítői: Balogné Tóth Beatrix óvodapedagógus és Monoriné Venczel Katalin pedagógiai munkát segítő dajka voltak. A Csengettyű csoportban (középső csoport) áhítat bemutatására került sor. „Szeretetével jön felém Istenem.” (Zsoltárok 59,11) vezérige köré építve az áhítat Istent magasztaló üzenetét. A foglalkozást Takács Péterné, Pipó Mariann óvodapedagógusok tartották és Szabóné Mészáros Anikó pedagógiai munkát segítő dajka segítette. A Báránka csoportban hálaadó énekes áhítat „Zengem a feléges Úr nevét.” (Zsoltárok 7,18b.)

„Mint a pásztor egy legelészre megy, hogy a gyereket a legelőre vigye, a legelőre vigye, a legelőre vigye, a legelőre vigye.”
(Máté 9, 1-8)

Kedves Szülők!

Kérjük támogassák adójuk 1% - ának felajánlásával a Hajdúböszörményi Kálvin Alapítványt adószáma: 18996689-1-09 Református Egyház technikai szám: 0066 Hálás szívvel köszönjük!

részesei lehettünk. A jó gyakorlat bemutatását Osváthné Katona Zita, Kövérné Erdős Éva, óvodapedagógusok és Bertalan Jánosné pedagógiai munkát segítő dajka tartották. A Csillag csoportban „Péter halfogása” (Lukács 5,1-11.) bibliai történet dramatizálására került sor. A jó gyakorlat bemutatását vezették Gajdáné Tóth Éva, Borsiné Nagy Magdolna óvodapedagógusok, segítette Sipos Ferencné pedagógiai munkát segítő

dajka. Hálásak vagyunk Isten megtartó kegyelméért és szeretetéért, hogy ebben a nehéz helyzetben is lehetőségünk volt, szakmai tudásunkat megmutatni és személyes bizonyosságtétellel vallást tehattünk hitünkéről.” Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a dicsőség”.

Tönkő Mónika
hitéleti munkaközösség vezetője

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

A JÓKEDVET KARANTÉNBA ZÁRNI NEM LEHET

„Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk.” (Zsoltárok 68:20)

Erre a zsoltárversre esett a választás a 2021-es évre, amolyan vezérigeként, hogy az év 365 napjában tudatosuljon bennünk: Istenben bízhatunk, Ő gondot visel rólunk.

Mindannyian nagy reménységgel tekintettünk az új esztendőre, abban bízva, hogy mihamarabb helyreáll a régi rend. Tudtuk, hogy ez nem fog egyik napról a másikra bekövetkezni, de biztató volt számunkra az ol-tások gyors szervezése és lebonyolítása, úgy tűnt, hogy talán tavasszal nemcsak a virágok fognak kinyitni, hanem az intézmény kapui is... Bár

nem így történt, továbbra is azon munkálkodunk, hogy örömben teljenek a napok a hozzátartozók látogatása nélkül és a kijárási tilalom ellenére is, megtapasztalva a Gondviselő szeretetét.

Január 6-a, azaz vízkereszt után, kezdetét veszi a farsangi időszak, a következő egyházi ünnepkörig – a húsvétig. A télbúcsúztatás bár nem keresztény gyökerű, intézményünkben hagyománnyá vált, hogy ebben az időszakban egy vidám, mégis kulturált programot szervezzünk ellátottaink számára. Az intézmény vezetői kérésének megfelelően, hamvazó-

szerdáig, tehát a nagyböjt kezdetéig került lebonyolításra az esemény, ebben az évben 2021. február 16-án. Rendhagyó módon az ellátási területek külön-külön szervezték meg az alkalmat; vetélkedőkkel, közös énekléssel és természetesen ízes fánkkal.

Az idősek nappali ellátásának három tagja, Tardi Istvánné, Lukácsi Imréné és Kovács Sándorné szorgoskodtak Bojti Antalné Erzsike és Bata Lászlóné Katika mellett a konyhában, hogy mindenki elé házias fánk kerülhessen. Az idősek klubjában a korlátozások miatt is rendhagyónak számított az ünneplés. Limitált létszámmal, közös énekléssel és pótszilveszterrel egybekötve telt a vidám délelőtt, ahol a jelenlevők kölyökpezsgővel koccintottak egymás egészségére.

A lakóotthonos fiatalok és a fogyatékosok nappali ellátás tagjai számára Torma Anikó egész délelőttös, csoportos vetélkedővel készült, az ügyességi feladatokon át, a gondolkozást igénylő feladatokig átmozgatta a résztvevőket tetőtől-talpig. Természetesen itt sem maradhatott el az éneklés és a közös zenehallgatás sem.

Az idősök otthona lakói egy képzetbeli utazásom vehettek részt, ahol több nemzet (híres) embere is látogatást tett nálunk. Többek között három lady Angliából; három nőtanítvány Jézus korából a Lukács 8:2 alapján; híres zenész Skóciából, az Amerikai Egyesült Államok elnöke, és egy rabbi Jeruzsálemből. A felvonulás alatt a nemzetek himnusza vagy éppen egy odailól dal szolt alá-

festő zeneként. Az otthon lakói igen boldogok voltak, hogy kiléphettek kicsit a komfortzónájukból és más oldalról is megismerhették őket.

Február 17-től pedig elkezdődött a lelki felkészülés a feltámadás ünnepeére. A foglalkozási délelőttökön való böjti elmélkedések felolvasása, a bibliaórák, a könyvbörzék és az egyéni bibliatanulmányozás mind hozzájárul ehhez. Nem látunk a jövőbe,

hogyan milyen keretek között fogjuk a Húsvétot ünnepelni, de egy biztos: feltámadás nem marad el és reméljük, hogy minél több szívben vesz lakozást a feltámadás öröme.

*Hornyák Adrienn
A Kálvin János Református
Szociális Szolgáltató Központ
munkatársa*

NŐNAP A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

*„Én nem kívánok már más egyebet,
a szeretet maradjon veletek.”
(Szuhanics Albert)*

A nemzetközi nőnap a nők iránti tisztelet és megbecsülés kifejezésének napja, melyre Magyarországon 1948 óta, minden év március nyolcadik napja ad alkalmat.

A nagyvilágban az első esemény, ami március nyolchoz köthető, az az 1857-es tüntetés volt, amikor is negyvenezer textil- és konfekcióipari munkásnő lépett sztrájkba New York utcáin és követelte a béregyenlőséget és a munkaidő csökkentését. A helyzet nem volt „rózsás”, nem volt női és finom, de a kezdő esemény óta eltelt 164 év bőven elegendő volt ahhoz, hogy „március 8” levetközze ezt a „puskaporos hangulatát” és némiképp átformálódjon, más színezetet kapjon. Miután a világ megismerte a női természet hevesebb temperamentumát, aminek köszönhetően végül is célt ért a kezdő törekvés, „március 8” olyan ünneppé vált, ami méltó a nőiség, a nők iránti tisztelet hangsúlyozására, ünneplésére, s melynek jelképe is apró és gyengéd figyelmesség. Jelentősége inkább a cselekedetben van, amely a női lélek számára mégsem apróság, mint például az egy-egy szál virág.

„Karinthy szavait idézem: „Ha egyedül vagyok egy szobában, akkor ember vagyok. Ha bejön egy nő, akkor férfi lettem. És annyira vagyok férfi, amennyire nő az, aki bejött a szobába.”

De milyen a NŐ? Olyan, aki vágyja a róla való gondoskodást, az odafi-

gyelést. És milyen a FÉRFI? Olyan, aki megadja mindezt a nőnek.

Ez az „odafigyelés” történt a napokban is a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban, ahol a vírushelyzet okán idén nem volt „nagy ünnepség”, de ahogyan írtam is, hiszem, hogy a szívnek és a léleknek sokszor a kicsi, de tartalmilag ugyanolyan töltet, egy-egy apró figyelmesség is elég.

Az egyházközség nevében nőnap alkalmából Somogyi László nagytiszteletű úr és Rác Gábor segédlelkész köszöntötték egy-egy virággal és képeslappal az Intézmény hölgy dolgozóit, ellátottjait egyaránt, amit ezúton is köszönünk nekik. Intézményvezetőnk jóvoltából extra meglepetés gyanánt finom sütitket is kóstolhattak a dolgozók.

Idősotthonunkban, Hornyák Adrienn szociális munkatárs szervezésében, teaházasként gyűltek össze az otthon lakói az ebédlőben, ahol köszönthették férfi lakóink hölgy társaikat és ahol meg tudták kicsit idézni a cukrászdák, kávéházak hangulatát, melyet most a korlátozások okán más módon nem tudtak elérni, látogatni.

Az Intézmény fiataljai már napok óta nőnapos lázban égnek, így a fiúk már néhány nappal korábban is köszöntötték a lányokat egy-egy tábla csokoládéval, de a „nagy napon” sem maradt el a megemlékezés, volt itt saját kézzel készített meglepetések garmada, délután teaházasként hangulat, - vagyis programban és meglepetésben még a korlátozások mellett sem volt hiány.

Az idősek nappali ellátásában, azaz a Klubban pedig, mivel a jelenlegi pandémiás helyzetben a fele társaság személyesen van jelen, a másik fele pedig digitális foglalkozásainkat látogatja, így eszerint osztottuk meg a dolgot. Azok a férfi Klubtagjaink, akik személyesen látogatják a Klubot már napokkal a nőnapot megelőzően gyakorolhatták azt a verset, amit végül aznap elő is adtak a jelenlévőknek. A nagy pillanat rögzítésre is került, így azokat is meg tudtuk örvendeztetni vele, akik a „digitális térben” vannak velünk nap, mint nap, ahogyan voltak március 8-án is.

Lehet egy lány 9, és lehet egy nő 90 éves, élete során küzdhet jogokért és

„vívhat nagy csatákat”, tűnhet bármilyen erősnek és lehet is bármilyen erős, kimondva vagy kimondatlanul a lelke mélyén akkor is vágyja a törődést, az odafigyelést, hogy visszatáplálni tudja önmagába azt, amit ő a nagyvilágnak saját munkáján, környezetéről való napi gondoskodásán, gyermekeibe vetett önfeláldozásán keresztül, - akár a folyó -, úgyis és folyton visszaad.

Köszönjük férfitársainknak, hogy megadják nekünk mindezt és a jó Istennek, hogy ilyen férfiakat rendelt mellénk.

*Bertalan-Gellén Viktória
A Kálvin János Református
Szociális Szolgáltató Központ
munkatársa*

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” APCSEL.17,11C

EZ MÁR A VÉGJÁTÉK – AVAGY MI FOLYIK AMERIKÁBAN?

Amerikai keresztény szervezetek figyelmeztetnek – felfoghatatlan mértékű támadás készül a keresztények ellen az Egyesült Államokban. Tanulságos események zajlanak éppen a tengerentúlon, melyből okulnunk kéne nekünk is. Ez már a végjáték?

A Demokrata Párt, az új elnök, Joe Biden egyetértésével ugyan is újra megpróbálja elfogadtatni az „Equality Act” (egyenlőségi törvény) nevű törvénytervezetet, mely egyszer már átment a Képviselőházon, 2019-ben, de akkor a Szenátus elutasította azt. Most, a jelenlegi helyzetben

Gyakorlatilag megszűnik a vallásszabadság az USA-ban.
Képünk illusztráció.

a tervezet jó eséllyel át fog menni a Szenátuson is, ha pedig így lesz, az új elnök teljesen biztos, hogy aláírja.

Amikor ez majd megtörténik, akkor gyakorlatilag az amerikai szövetségi jog többé nem fogja elismerni a férfiúi és a női biológiai nemet, hanem csupán a különféle „szexuális orientációkat és gender identitásokat” fogja jogi tényezőként és törvényileg védett csoportokként kezelni.

Ha ez a tervezet törvényté lesz, az gyakorlatilag megszünteti az egyik alappillérét az eddig ismert amerikai kultúrának, ráadásul, beláthatatlan következményekkel fog járni:

megszűnnek a női és férfi sportágak például (ez főleg az előbbi számára jelenti a totális véget), nem lehet majd külön mosdóhelyiségeket, öltözőket stb. fenntartani férfiak és nők számára (még uszodákban, vagy iskolákban sem!). Ráadásul, a törvény nem tesz különbséget a vallási intézményekkel – így azokat a hitvalló keresztény közösségeket is kötelezni fogja arra, hogy ennek a törvénynek a szellemében járjanak el minden tekintetben, a templomok mellékhelyiségeinek kialakításától a prédikációk tartalmáig, amelyek vallják a házasság, szexualitás, család kérdésében a bibliai tanításokat, s azt, hogy Isten „férfiúvá és nővé” teremtette az embert.

A tervezet kritikusai szerint ráadásul az Equality Act súlyosan megnyírja az egyéni szabadságjogokat is: például, beleszól abba, hogy egy szülő hogyan nevelheti a gyermekét, súlyos kihatással lehet az orvosok munkájára is. A szülői jogok megkurtítása így akár azt is eredményezheti, hogyha

egy „genderklinika”, egy orvos, vagy egy pszichológus megállapítja egy gyermekről, hogy ő „transznemű”, a szülők viszont nem hajlandóak alávetni őt a különböző hormonkezeléseknek és műtéti csonkításoknak, melyekkel a „nemváltást” próbálják elérni, akkor a hatóságok akár ki is emelhetik a gyermeket az adott családból. Volt már erre sajnos példa: sokan attól félnek, hogy ez a jelenség akár tömegessé is válhat, mely értelemszerűen a konzervatív, illetve a vallásos családokat érintheti igen súlyosan.

Az orvosok munkája kapcsán szintén igen visszás helyzeteket eredményezhet a törvénytervezet: például azt, hogy **egy szakorvos az állása kockáztatása nélkül még vallási meggyőződésére hivatkozva sem utasíthatja vissza a „nemváltó” kezeléseket elvégzését.**

Arról nem is beszélve, hogy innentől kezdve elvben nem teheti majd azt meg, hogy ha szülők behoznak hozzá egy egyébként egészséges kisgyermeket, mondván, hogy „transznemű”, visszautasítsa a kezelést: pedig sajnos, számos esetben ez a gyermek akarata ellenére történik meg.

Gyakorlatilag ez már a végjáték

Évek, ha nem több mint egy évtizede figyelmeztetnek különböző keresztény és konzervatív hangok, hogy a progresszív eszmerendzsere a „szabadság és egyenlőség” jegyében valójában fel fogja számolni a szabadságot azok számára, akik nem az ő ideológiájukat követik, kötelezni fogják a velük egyet nem értőket, hogy az ő véleményüket fogadják el, s páros lábbal fogják sárba taposni az

emberi jogokat. Minden alkalommal le lettek hurrogva, mondván; ilyen nem lesz, ez lehetetlen. Most a szemünk előtt történik meg az egész.

Alakul a véleménydiktatúra, az orwelli újbeszéd, s egy egész társadalom áll tehetetlenül, mert most már, ha akar, se tud változtatni majd ezen. Aztán, majd szépen indulnak az „érzékenyítő” és „reintegrációs” tanfolyamok, hogy aki nem hajlandó elfogadni a progresszió „igazságát”, azt erőszakkal „terítsék át”. Nem egy progresszív csoport, vagy személy követeli, hogy az előző amerikai elnök, *Donald Trump* támogatóit ilyeneknek vessék alá.

Lehet, hogy nekünk keresztényként, magyarként végre észbe kellene kapni.

Ugyanis ma is egyre-másra hallok olyan hangokat, keresztény közösségek és emberek részéről, hogy „oké, mi nem értünk egyet a progresszívek célkitűzéseivel (olyanokkal, mint mondjuk a genderideológia, a melegházasság, melegök örökbefogadási joga, az abortusz szabadsága stb.) – de hadd valósítsák meg, akiknek ez kell, nem lesz attól nekik semmi bajunk, nekik meg joguk van azt tenni, amit akarnak: mi meg szépen tartsuk távol magunkat a törvényektől, politikától, közélettől, úgyis azt csinálhatunk majd az új világrendben is, amit akarunk, semmi nem lesz kényszer nekünk sem, meg nekik sem.”

Csakhogy a szemünk előtt játszódik le a folyamat vége, amely leleplezi, hogy de bizony, lesz itt kényszer bőven. Mert a progresszió egy olyan eszme, ami, ha elér egy végcél, értelmét veszti: hiszen nem lehet többé haladni. Éppen ezért, újabb és újabb „vívmányok” kellene – avagy, éljen a lenini „permanens forradalom” eszméjének 21. századi újracsomagolása: valójában ezt látjuk megtörténni a szemünk előtt.

Ennek fényében először beszántották a liberalizmus egyik fő pillérét, a nőjogi szervezeteket. Olyan nagynevű feministákat is megpróbáltak morálisan megsemmisíteni, mint például a Harry Potter sorozat írójaként világhírűvé vált *J. K. Rowling*-ot, csak mert arra figyelmeztetett, hogy az új genderideológia sérti a női egyenjogúságot. Most, amikor újra és újra olyan hírek szállonganak, melyek sze-

rint az amerikai női versenyeken sorra érnek el rekordokat, bajnoki címet olyan, magukat „transz nőknek” valló biológiai férfiak, akik korábban a férfi sportágakban a középmezőnyig sem jutottak el, ez egyre látványosabban válik igazgá. Aztán szépen lassan sorra kerül mindenki. S nyilván, a forradalom mindig felfalja előbb-utóbb a saját gyermekeit is. Előtte azonban pusztít és rombol – s nem, ez alól nem menekülhetünk meg.

Ott állunk most, hogy az Egyesült Államokban megszűnik a vallásszabadság.

A szemünk előtt válik nyíltan és egyértelműen hazugsággá az, hogy „ez nekik jó, ránk meg nincs hatással”. Persze, aki látni akarta, az eddig is láthatta ezt – elvégre a nyugati országokban már régóta nyomás alá vannak helyezve az egyházak, hogy elfogadják az uralkodó állami ideológiát. Azonban ilyen egyértelmű, nyílt keresztényellenes támadást eddig még sehol nem láthattunk a Szovjetuniótól nyugatra.

Most ez is megtörtént. Nem telt el még fél év sem Biden megválasztása óta, s máris eljutottunk oda, hogy a hitvalló keresztény közösségeket az Egyesült Államokban jó eséllyel hamarosan törvény fogja arra kötelezni, hogy adják fel a hitelveiket, s fogadják el helyette a progresszió ideológiájának a tanait – vagy pedig kockáztassák azt, hogy illegalitásba kényszerülnek. Sőt, nem csak ide jutottunk el, de például oda is, hogy az amerikai abortuszhálózat támogatását egy elnöki rendelet minden amerikai állampolgár számára, ha nem is nyíltan kimondva, de kötelezővé tette.

Mi következik idehaza?

Ne legyenek hát illúzióink – ha hazánkban vezető pozícióba kerülnek a progresszió hívei, ránk is ez vár. A közhangulat már idehaza is megvan hozzá – elég egy-egy progresszív által uralt fórumba benézni, s végigböngészni a hozzászólásokat bármilyen olyan bejegyzés alatt, ami a kereszténységről szól.

Százával, ezrével és tízezzel találni ott olyan hozzászólásokat, melyek a templomok lerombolását, felgyújtását, vagy világi célra való kényszer-átalakítását követelik, illetve támogatják.

Lelkipásztorként nem egyszer tapasztalom, hogy ezeken a fórumokon micsoda gyűlölet van a lelkészek, papok ellen, akiket sokan akár örömmel börtönbe is csuknának, vagy meg is gyilkolnának.

Égő templom. Képünk illusztráció.

A sátán, aki évtizedeken keresztül a világosság angyalának szerepében tetszelegve formálta át lépésről-lépésre a nyugati kultúrát, most már nyíltan színre lép. S ne legyenek illúzióink: ő nem lesz velünk toleráns, akkor sem, ha mi toleráljuk őt. Ő nem csupán helyet követel magának a világban, de kizárólagosságra törekszik – s ennek az egyetlen akadálya Földünkön a hitvalló keresztény egyház.

Egy szó, mint száz: itt az ideje észbe kapni. Itt az ideje felismerni, hogy hiába törekszünk a világgal barátságra és békességre – mert a világ ellenséget lát bennünk, s az első adandó alkalmmal lecsap ránk.

Most még csak a tengeren túl. Könnyen lehet, hogy pár év múlva már idehaza is. Senki sem tudja, hogy meddig tart az a kegyelmi idő, amit ma Magyarországon élünk. De most még tart – élünk vele?

Megerősítjük a hitvallásainkat azon a fronton is, ahol ma a progresszió támad – a szexualitás kérdésében? Bevesszük az erről szóló tanításokat az alapokmányainkba, hirdetjük-e a templomainkban, hogy ezekben a kérdésekben mi az Úr akarat? Megerősítjük a frontvonalainkat – vagy nyitva hagyjuk őket?

Óriási felelősségünk van abban mindannyiunknak, hogyan állunk a progresszió permanens forradalmához: jóindulattal szemlélve, ahogy szépen lassan nyeri meg magának a csatákat, míg majd minket is elér és elveszejt, vagy felkészülve a harcra, tudván, hogy itt bizony harc lesz?!

Ne legyenek illúzióink: minden olyan egyház és hívő közös-

ség, mely nem hódol be, kénytelen lesz harcolni.

Az viszont egyáltalán nem mindegy, hogy amikor majd eljutunk oda, ahova most az amerikai keresztények eljutottak, mi is riadtan nézünk-e körbe, mondván, erre nem számítottunk, vagy készen állunk s készek leszünk vállalni a küzdelmet, de ha kell, a mártíriumot is Krisztus evangéliumáért.

Sőt: itthon talán, ha felébredünk, ha végre cselekedni kezdünk, még tehetünk azért is, hogy ne jussanak el a folyamatok odáig, mint az Egyesült Államokban. Elvégre, ez sem törvényszerű. A progresszió egyik legnagyobb hazugsága pont az, hogy csak abba az irányba lehet haladni, amerre ő halad. Az Isten Igéje viszont határozottan azt mutatja meg, hogy nem csak az a haladási irány létezik: van más is, van jobb is. Olyan, amelyet csak és kizárólag mi, hitvalló keresztények képviselünk igazán – de melynek kapcsán a közéletben értékes szövetségeseink lehetnek, párttól és politikai hovatartozástól függetlenül mindazok, akik számára fontos az az értékrend és kultúra, amely több mint 1600 éven át a keresztény Európa és a nyugatosság eszenciáját, lényegét adta.

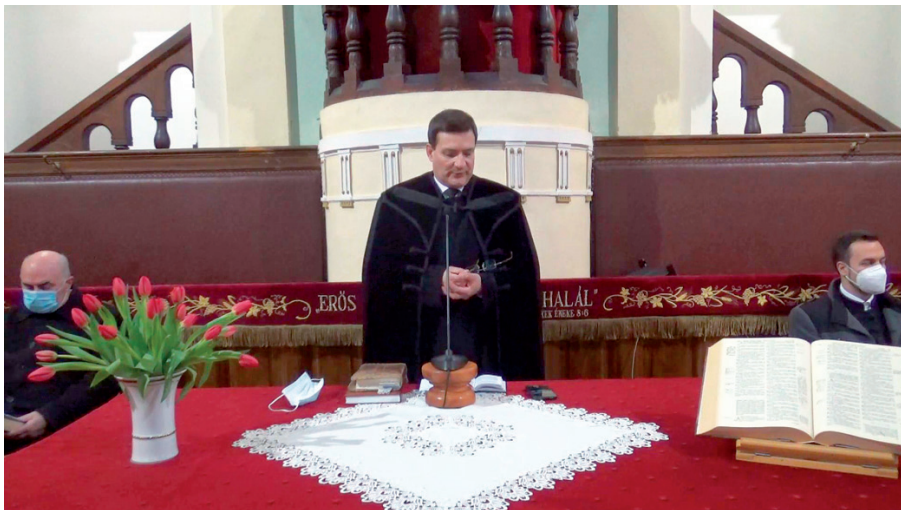
Itt van hát az idő! Hazánkban is érezhetően egyre erősebb az a lobb, mely mindennel, ami csak a csövön kifér, harcol a férfi és nő egyedisége ellen, a keresztény családmódel szent-sége ellen, s azért, hogy minden évezredes érték végleg el legyen égetve a haladás oltárán.

Nő a nyomás, erősödik a harc. Közelednek a frontvonalak. Itt az idő, hogy mi is harcba szálljunk az Úr oldalán, s az Ő törvénye, evangéliuma mellett, ahelyett, hogy továbbra is semleges kívülállókként tekintenénk az egész küzdelemre. Mert ennek a harcnak valójában pont mi vagyunk a célpontja. A mi elpusztításunk a cél. Ez már a végjáték – vagy küzdünk az Úr oldalán, vagy végignézhetjük, ahogy a kétezres éves nyugati kultúrával együtt száll a nyugati kereszténység is a sírba. Mégis, mire várunk még? *iff. Prózsa István*

A szerző református lelkipásztor (Ócsa)
forrás: <https://vasarnap.hu/2021/03/10/ez-mar-a-vegjatek-avagy-mi-folyik-amerikaban/>

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

AZ ÖKUMENIKUS IMAHÉTRŐL

A gyülekezetünkben még január közepén is azon gondolkodtunk, vajon hogy fog megvalósulni, működni az Ökumenikus imahét a járványhelyzet miatt. Végül is interneten lehetett követni a helybeli gyülekezeteink szolgáló lelkészeinek biznyságtételeit. Somogyi László tiszteletes úr elmondta, hogy kik állították össze erre a hétre a témát: Franciaország és a Svájc határán van egy nőtagokból álló Grandchamp-i Szerzetesi Közösség. Ők imával, szolgálattal, kétkezi munkával végzik feladataikat. Végtelenül egyszerűen élnek, de nagy hittel bírnak. A témát a János evangéliuma 15,5-15 ihlette: „Maradjatok az én szeretetemben.”

Nekem nagyon tetszett az a példa, amit egy körrel szemléltetett, ahogyan a középpontban Krisztus áll. Ha a kört bármelyik irányból közelítjük meg, egy irányba, középre kell, hogy tekintsünk. Ő van ott az Úr! Nincs felekezeti különbség, egy az Úr. Ő választott ki magának bennünket, így mindannyian tagjai vagyunk. Szükségünk van egymásra; Jézus Krisztusban megmaradni, közösségben lenni vele és egymással.

Horváth Zsolt baptista lelkész a Jn. 15, 5-9 alapján szolgált, téma: Ki a legjobb barátod?

Loment Péter református lelkész a Jn. 15,5 alapján szolgált, téma: Szőlőtőlön maradni.

Nemes Vitold református segédlelkész a Jn. 15, 16 alapján szolgált, téma: Mi az én rendeltetésem?

Somogyi László református lelkész a Kol. 1, 15-20 alapján szolgált, téma: Minden Őbenne áll fenn „Ő előbb volt mindennél, és minden őbenne áll fenn. Ő a feje a testnek, az egyháznak; ő a kezdet, az elsősülött a halottak közül, hogy minden tekintetben ő legyen az első.” (1,17-18)

Aki teheti, rákereshet: a YouTube-n az #imahébtöszörményben keresőszó beírása után újra lehet nézni és hallgatni a szolgálatokat, illetve a záróalkalom a saját honlapunkon is megtalálható a Média/Jó hírt hallgatsz/Minden Őbenne áll fenn menüpontban. (www.hbrefkalininter.hu/igehirdetesek/igehirdetes/223/minden-obenne-all-fenn)

Ekkor elhangzott még egy Ige és egy vers is:

Győri József: SZŐLŐBEN

János ev. 15: 1-6.-- Jn 15,1-6

„Én vagyok az igazi szőlőtő, Atyám a szőlőműves.”

A szőlővesszőket, amelyek bennem gyümölcsöt nem hoznak, a gyümölcsözőket viszont megtisztítja, hogy még többet teremjenek.

Ti már tiszták vagytok a tőlem kapott tanítás hatására.

Maradjatok bennem, akkor én is bennetek maradok. Amint a szőlővessző sem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlővesszőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem

Én vagyok a szőlőtő, ti vagytok a szőlővesszők. Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz. Hiszen nélkülem semmit sem tehetek. Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, és elszárad. Őszeszedik, tűzre vetik és elég.

Itt mindig vágni kell. . .

Már az oltáskor vesszőt és szemet. Az ültetéskor hajtást, gyökeret.

És évről évre minden venyigét,
 Burjánzó lombot, gyomos föld rögét.
 Itt minden éles: fűrész, kapa, kés.
 Szívós harc ez a szőlőművelés.
 Hogy végül szép és bő termés legyen.
 Mennyi vágás! De mind értelmesen.

Míg ásom, metszem és nyesegetem,
 Reád gondolkok, Atyám, Istenem.
 De sokszor vágasz, égi Szőlőműves!
 Ez testemnek soha nem kellemes.
 De Szent Lelked újjászült engemet.
 Kezdem érteni a vágást, a sebet,
 Te vaktában soha nem dolgozol.

Mint bölcs gazda, azon munkálkodol,
 Hogy Kriszusbán beoltott életem
 Ne burjánzó -, gyümölcsstermő le-
 gyen.

*Közreadta:
 Hegedűs Jánosné Katika*

*„Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az ÚRnak nevét, dicsérjétek szolgálói az ÚRnak!
 Akik álltok az ÚRnak házában, Istenünk házábanak pitvaraiban.
 Dicsérjétek az Urat, mert jó az ÚR; zengjétek nevét, mert gyönyörűség!
 Én bizony tudom, hogy nagy az ÚR, és a mi Urunk minden istennél különb.
 Mind megteszi az Úr, amit akar: az egekben és a földön, a vizekben és minden mélységben.
 Felemeli a felhőket a földnek széléről; villámlást készít, hogy eső legyen, s szelet hoz elő tárházaiból.
 Uram! Örökkévaló a Te neved; nemzedékről nemzedékre emlegetnek Téged.
 Mert bírálja az Úr az Ő népének, és könyörületes az Ő szolgálói iránt.
 ... áldjátok az Urat! Kik félik az Urat: áldjátok az Urat!
 ... Dicsérjétek az Urat!”*

(Zsoltárok 135, válogatott versei)

EZERSZER IS IGEN - BESZÉLGETÉS PÁLÚR JÁNOSSEL ÉS KORNÉLIÁVAL, A HÁZASSÁG HETE IDEI ARCAIVAL

A Covid közbeszólt, így az élő alkalom helyett, a február 4-i csütörtöki bibliaóra keretében közösen megnéztünk egy interjút velük a neten, amit a testvérek is elérnek, ha beírják a Google keresőbe a „Pálúr ezerszer is igen” keresőszavakat.

Kornélia megosztotta velünk, mit jelent számára a címben foglalt „ezerszer is igen”. Jelenti egyrészt a házasságot megalapozó nagy Igen-t az esküvőn, és jelenti a mindennapok igenjeit, amikor naponta megbocsátunk, megbékélünk a társunkkal, esélyt adunk neki, törekedve a békeségre.

Ezután János és felesége beszámoltak az életük történetéről. Mindketten hívó családban nőttek fel, harmonikus házasságot láttak otthon a szüleiktől. Fiatalon házasodtak össze, és maguk is szívesen követték az otthon látott példát.

Egy egyetemistáknak szóló keresztény táborban ismerkedtek meg. János részéről szerelem volt első látásra. Két hónap együtt járást követően Kornélia kiutazott külföldre egy évre tanulni. Egy évi levelezés után János már jegygyűrűvel várta a hazaérkező Kornéliát. 1991. április 6-án házasodtak össze. János ekkor volt 24 éves.

A riportot hallgatva megfogalmazódott bennem, hogy mennyire sokat számít, mit látnak a gyerekek otthon. A szüleiktől látott stabil, működő házasság bátorra és bizakodóvá tette Jánosékat afelől, hogy ez nekik is sikerülni fog. Tudták, mire vállalkoz-

nak, volt előttük példa. A közös hit, világlátás és értékrendszer jó alapot és keretet biztosít arra, hogy ketten valóban egy egységet alkotva, az „egy test” részeként vigyék előre a család szekerét, egyformán húzva azt az együtt lefektetett cél irányába.

Tovább folytatva a riportot, János három nagy veszélyt lát a házasságra nézve.

1. A mindennapi ügyek túlnőnek rajtunk, ügyintézőkké válunk, kilépünk abból, hogy egymás szerelmei vagyunk - ennek következtében megszűnünk házaspárként működni. Ha ezt tapasztaljuk magunkon, sürgősen és tudatosan tennünk kell a kapcsolat helyreállítása érdekében.

2. Versengés támadhat azon, hogy kinek az ötlete valósuljon meg. Ha ez kérdéssé válik, esetleg harccá alakul, az komolyan veszélyezteti a jó légkört és a békességet a családban.

3. Van egy olyan erő a világon, ami módszeresen tönkre akarja tenni azt, ami isteni. A házasság Istentől van. Garantáltan jönnek a támadások, amiket szívbeli ügyként helyre kell tennünk.

Visszatérve Jánosék házasságának elejére, már kezdetben megbeszéltek, hogy korán szeretnének gyermekeket vállalni. Ez így is történt. Négy gyerekük van, ami miatt Kornélia csak a negyvenes éveiben tudta elkezdni a foglalkozásának megfelelő pedagógus pályát. Ezt egyáltalán nem bánja, mert így ki tudott teljesíteni anyaként a gyermekei mellett, amikor annak volt itt az ideje. Most

igazgatóhelyettes egy egyházi általános iskolában. Most ennek van itt az ideje.

Az, hogy Kornélia otthon volt a gyerekekkel, azt is lehetővé tette, hogy az egész család elkísérje Jánost a világ számos pontjára, ahol koncertezett. Így sok közös élményt éltek meg együtt az utazások alkalmával.

Egy házasság sem kerülheti el a válságos időszakokat. Vannak napi, és vannak hosszabb ideig tartó válságok. Kornélia úgy tekint ezekre, hogy ő maga is bocsánatra szoruló ember, aki maga is követ el hibákat és bűnöket, amikre megkapja a bocsánatot. Ezt egymásnak is meg kell tudnunk adni. Olyan Úr gyermekei vagyunk, aki megteszi velünk azt, hogy elfogad, megbocsát – mindezt mi is gyakorolhatjuk egymás felé.

Sokat merítenek a saját szüleik példájából a jövőre nézve is. Ők – a nagyszülők – a hétköznapi konfliktusokkal együtt is szerették a gyerekeiket. Ott voltak mindenkor, ha szükség volt rájuk. Biztonságos hátteret teremtettek annak idején, és most helytállnak nagyszülőként is. János és Kornélia is ilyen nagyszülő szeretne majd egyszer lenni.

Magi Istvánné Luca

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

GULYÁS PÁL: AZ EVANGÉLIUM ELÉ

Egy betlehemi megalázott ember teremtett új világot, megteremtette az Igéből, a szeretet szent semmijéből.

Ezt a világot úgy szerette, hogy ráverték egy nagy keresztre, általverték kezét és térdét s a Nap is vérzett, ahogy vérzék.

A szél elvitte kiáltását, vihar széttépte jajgatását, csend nőtt fölötte, emeletnyi, – és most se tudják eltemetni.

Milliók ássák újra sírját, milliók újra a Sátánt hívják a Föld óriási tüzeből a mindent alakító éjből.

De Ő alakít most már mindent, Ő jár fel-alá ereinkben, Ő támaszt az egeknek létrát, Ő küld a sötétbe stafétát!

Hogy hullt a földön végig vére az emberiség ős bűnére, midőn ment vissza a Halálhoz, ment vissza az Egek Urához!

Karját az Ég felé emelte s elszállt fölötte a föld lelke, új lélek költözött a Holdba, új teremtés a bús bolygóba.

Medréből a tenger kilépett, feljött a földből az enyészet, a víz és tűz rendje megfordult, a természet könnye kicsordult.

Ez a könny tartja most a létünk, ez a könny hoz jövődöt nekünk! Ha ez a könny most elapadna, szívünk egyszerre megszakadna,

folyók hirtelen megállnának, elhúlna szárnya a madárnak, szikla zuhanna a zöld fűre s a levegő elsötétülne.

Egy személyes megjegyzéssel kezdem ezt az írást. A Bocskai-gimnáziumban tanítva munkanapokon gyakran előfordul, hogy többször is elrohanok a fölépcső bal oldali oszlopán található emléktábla előtt, melyen ez olvasható:

*Gulyás Pál
költő itt tanított 1924-ben.*

Így a gimnázium fennállásának 400. évfordulóján érdemes röviden megemlékezni a költőről egy olyan versével, amely Húsvét idején különösen aktuális.

Gulyás Pál (1899-1944) életrajzát, méltatásait olvasva tragikus sors rajzolódik ki előttünk. Édesapja pedagógus, irodalomtörténész, tankönyvíró, egy ideig a Református Kollégiumban tanított, többek között Móricz Zsigmond osztályfőnöke is volt. A sikeres, erőteljes, nagy tudású édesapával szemben Gulyás Pál gyenge testalkatú, beteges, vézna ember, aki soha nem tudott kilépni az apa árnyékából. Tanulmányait Debrecenben, a Református Kollégiumban végezte, majd magyar-német szakos tanári diplomát szerzett a debreceni egyetemen. Széles műveltséggel rendelkező, több nyelven beszélő költő, mégis a kirekesztett és meg nem értett, sok sérelmet hordozó poéták közé tartozott. Ennek egyik oka, hogy Debrecenben élt, s bár bekapcsolódott az irodalmi életbe, mégis vidéki költő maradt. Másrészt egyéni érzékenysége, testi-lelki alkata nagyban meghatározta sorsát és költészetét.

A választott mű tömör összefoglalása az evangéliumnak. A vers egyik alap gondolata az, hogy Jézus Krisztus irántuk érzett szeretetéből adódóan kereszthalálával megváltotta az emberiséget az ősbűnből. Ott és akkor (nagy-pénteken) rövid ideig győzött a halál, de a feltámadása után új korszak kezdődött a világban. A költemény viszont arra is figyelmeztet, hogy bűneinkkel, Istenre nem figyelő, hitetlen életünkkel naponta „ássuk a sírját”, azaz semmibe vesszük Jézus kereszthalálát. Pedig ő készített utat az Atyához, ő köti össze a földet és az eget. S bár a Sátán mindenhol munkálkodik, mégsem ő uralkodik, hanem Krisztus. Bármilyen történet a világban, Jézus él. Gulyás Pál látomásában egyszerre összpontosul az első nagy-péntek, a feltámadás, és a kétezer év óta tartó küzdelem az ember lelki üdvéért.

Az evangéliumi üzenet - Gulyás Pálra jellemzően- látomászerű képekben jelenik. Az első versszak kiemondja a mű alap gondolatát, majd a második versszaktól kezdődően már a természeti képek uralják a verset. Jézussal együtt szenvednek a természeti elemek, fájdalma kozmikus méretű, hisz Isten fia halt meg a kereszten. Egyes kulcsszavak ismétlésével: *ráverték, általverték, vérzett, vérzék, könny, illetve a kiáltás, jajgatás, széttépte szavak* használatával teszi átérzhetővé számunkra is Krisztus szenvedését. Ugyanígy a Jézusra vonatkozó Ő névmás sor eleji ismétlése is hangsúlyozza, és kijelöli Krisztus helyét a világban.

A megváltás nemcsak az emberek életét, de az egész teremtett világ rendjét átformálja. Jézus kiomló vére, lecseppenő könnye az üdvözülésünk záloga. A költeményben kiemelt szerepet kapnak az ellentétek: az egész világban a világosság és sötétség, jó és rossz, égi és földi örökös harca folyik. Ebben a küzdelemben Krisztus a megtartó erő a világ számára. Nélküle megszűnne a világ létezni. Ebbe kapaszkodhatunk mi is ebben a vészterhes időszakban is.

A költemény formáját vizsgálva, láthatjuk, hogy Gulyás Pál biztosan kezelte a népdalok ritmusát. A hangsúlyos verselésű sorokat páros rímekkel társította, így alkalmas a mű a megzenésítésre. Ha rákeresünk az interneten, akkor meghallgathatjuk a megzenésített változatát. Illetve az is kiderül, hogy - felekezettől függetlenül - többen idézik és adják elő a költeményt, tehát az ismert versei közé tartozik.

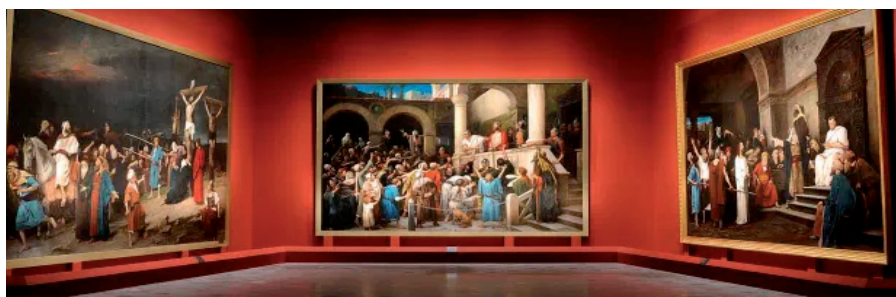
A fent említett emléktáblán kívül szülővárosában, Debrecenben, valamikori lakóháza közelében is elhelyeztek egy emléktáblát, illetve kollégium viseli a nevét, melynek épülete előtt mellszobra áll. A Nagyerdőn sétálva pedig láthatjuk a teljes alakos szobrát, melyet Vilt Tibor formázott.

Mezőné Szabad Erzsébet

„...VÉGÜL IS, MIT IS AKARHATTAM VOLNA TÖBBET AZ ÉLETBEN”

Lenyűgözőek Munkácsy Mihály (1844-1900) világhírű festőművész egymással összefüggő három nagy méretű festménye, a Krisztus-trilógia másképpen nevezve Munkácsy-trilógia. Idézet tőle: *„Sosem próbáltam isteni személyt festeni, mivel ami isteni, azt az emberi alakban megjelent Istent akartam ábrázolni.”* A debreceni Déry múzeum méltán büszkélkedhet ezekkel a bibliai témájú alkotásokkal, melyek szinte megelevenítik az írott Igét, erős hatást gyakorolva az érzelmeinkre. Ugyanakkor az elénk tárt festményeket látva, a cselekmények lendületes forrongásai az Igéről, „hívnak” bennünket nézőket megfontolásra, használva az értelmünket. A jelenetek „megszólítanak”, gondolkodjunk el azon, hogy valóban tudatosan jött el Isten Fia a földi létbe? Hasznunkra válik, ha el tudjuk fogadni, Isten szuverén ÚR. De szerető Isten. És, ha ezt nem értjük meg, kérhetjük, segítsen meg ebben. Az Őbenne való hit által olyan a számunkra most láthatatlan kapcsolatba, országba-világba kerülünk, amelyet másképpen sosem tapasztalhatunk meg. Ezért szükséges, a Biblia olvasása, hogy megértsük a kinyilatkoztatásokat, többre építő összefüggéseket az akkori időkről és a jelenlegi időről. Ami még fontosabb, megismerjük és elhiggyük Isten indítékait, szándékait, terveit...

Szemlélve a festményeket egy betegséggel való küzdelmemet szeretném megosztani. Néhány esztendeje endometriózis miatt volt egy nagyműtétem. Évtizedeken át keserítette meg a mindennapjaimat ez a betegség. Nem értettem bizonyos tüneteket mi miért van, ugyanakkor bizonyosakra azt hittem, hogy az normális állapot. A műtét idejének esztendeje különösen nagyon-nagyon embert próbáló volt. Ebben az időszakban volt egy olyan időintervallum, amikor nem adatott egy állandó betegtámogató orvosi segítség, kontroll sem (a tüneteimmel orvostól-orvosig jártam, akik egyik vizsgálatnál tájékoztattak, hogy ez a betegségem,

míg más orvosok épp az ellenkezőjét állították). Ez a bizonyos időintervallum egy hét volt. Egyik pillanatról a másik pillanatra olyan állapotba kerültem, hogy nem tudtam felkelni az ágyból. Talán a második vagy harmadik nap lehetett, gondolatban egyszer csak megálltam és szembe-sültem az állapotommal. Fájdalmim vannak tünetekkel, már felkelni sem tudok, nincs gyógyszer, terápia, nincs orvosi segítség. Eljutottam arra a felismerésre, hogy lehetséges, hogy eddig tartott az életem, meg fogok halni. Lélekben leborultam Isten előtt és elmondtam Neki, hogy végül is, mit is akarhattam volna többet az életben... - Köszönöm az életemet. Köszönöm, hogy szeretsz, én is szeretlek. Örülök, hogy megismerhetlek ÚR Jézus, Mennyei Atyám, Szent Lélek. Köszönöm ÚR Jézus, hogy meghaltál értem a golgotai kereszten. És örülök, hogy Hozzá tartozom Uram, Szent Isten. A Tied vagyok és Te az enyém vagy. - Hálát adtam mindenért és mindenkiért, amit, és akiket kaphattam az életemben, akár örömet vagy akár fájdalmat okoztak. Leginkább azért adtam hálát, hogy ajándékba kaptam egy lánygyermeket és egy fiúgyermeket, akiket nagyon szeretek. Velük kapcsolatban ezt mondtam az Úrnak: De, ha lehetséges, még szeretném látni őket... Bocsánatot kértem Istentől minden szeretetlenségemért és fájdalomkózosomért és Iránta való bizalmatlanságomért, hitetlenségemért. Meghallgattatott az imádságom. Azt itt szükséges elmondanom, hogy nem csak az én imádságom hallgattatott meg, hanem mindannak a sok szeretetteljes székesfehérvári- és máshol élő testvérnek az imádságos, kiáltása is! Mindig nagyon hálás vagyok és

leszek, hogy a szívükben hordoztak!

Hogy ezt mind így elmondhattam Istennek, csak azért lehetett, mert jó néhány évvel ezelőtt megértettem és elhittem a Bibliát olvasva, hogy Jézus Krisztus meghalt értem, hogy örök életem legyen és Ő az, Aki megbocsátja és eltörli a bűneimet. Elkezdődött egy párbeszéd közöttünk, mert Ő mondja: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre. (Jn.5,24.) „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz Énbennem, ha meghal is, él; És aki csak él és hisz Énbennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?” (Jn.11,25-26.) Elmondtam az Úrnak, hogy elhiszem, amit mond, és hiszem, hogy Ő megszabadít a bűn rabságából, mert Ő a Szabadító. Áadtam, visszaadtam az életemet Neki, kértem, hogy legyen Ő a szívem, akaratom, az életem Ura. Egyszóval, lélekben meghaltam önmagamnak, hogy Ő éljen bennem. „Bizony, bizony mondom nektek: Ha a földbe esett gabonamag el nem hal, csak egymaga marad; ha pedig elhal, sok gyümölcsöt terem.” (Jn.12,24.) Ráálltam az Ige útjára, vagyis fontossá vált, hogy úgy tegyem a dolgaimat, ahogyan az ÚR Jézus mondja az Ő Igéjében. A lelki újjászületés világosságra juttatott. Új életlátást, új lelki megéleéseket ajándékozott. Az együtt élésünkben folyamatosan kerülnek elő úgynevezett lelki szennyesek a szívem mélyéről, amelyeket mind elmondok Neki, mert Ő azt mondja, megbocsájt és eltörli minden bűnömöt. Hiszek Neki, hogy ez igaz és bízom Benne, és megtapasztalom. Ha félelem tör rám, a nevéen szólítva Hozzá kiáltok, segítsen, mentsen

meg, védjen meg, szabadítson meg! Kézbe veszem a Bibliát és pl. ilyenkor olvasom a Zsoltárok könyvét vagy énekelek Neki, dicsérem és imádom Őt. De sok-sok lelki segítséget ad az egész Könyv, csak olvassuk semmit sem kételkedve! Valóban egyszerű gyermeki hittel higgyük el Ő a Szeretet, még ha nem is értünk sokszor nehéz dolgokat az életünkben! A lélek életének igazi védelmezője az Alkotója, maga az ÚR Jézus Krisztus. Csak Ő tud megvédeni, csak Ő tud megújítani, megújulást adni, mert Ő az Élet forrása, ereje! Ezt a Biblia mondja, és személyesen meg is tapasztalható. „Mert a Jézus Krisztusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” (Rm.8,2.) „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, íme, újjá lett minden.” (II. Kor.5,17.) Csak azt mondhatom: Él a feltámadott ÚR Jézus! A műtét számomra csodálatos módon sikerült...

jogosan mondhatom, kegyelemmel ajándékozott vagyok minden tekintetben. Fontos, hogy ne lankadjunk meg az egymásért mondott imádságban, hogy áradjon a Szeretet! (És ezt elsősorban magamnak mondom.) Hiszek a Szeretet hatalmában, erejében! És együtt is örülünk, mert az ÚR Jézus él! Szabadok vagyunk, a Szeretet közvetítésére, hogy szeressünk..., mert ezért születünk. (Ezt a legnehezebb bizonyos esetekben megtennünk.) A szeretet megélésében tökéletes példát adott számunkra az ÚR: „Legyetek pedig egymáshoz jószágosak, irgalmasok, bocsássatok meg egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megbocsátott néktek. (Ef.4,32.)

Visszatérve a festmények üzenetére, Mennyei Atyánk Jézus Krisztus golgotai kereszt halála által és az Ő Szent Lelke által, a szeretet szabadságát, lehetőségét ajánlja fel számunkra, hogy ne féljünk a haláltól,

sem attól, aki a lelki és testi halálunkat akarja: „...Ő (Jézus Krisztus) is hasonlatosképpen részese lett azoknak (testi szenvedéseknek), hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt, És megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok voltak.” (Zsidók 2,14b-15.)

Ha tehetik, nézzék meg Húsvét ünnepén az internet segítségével az alábbi háromnegyed órás filmet, melynek címe: A Messiás (The Messiah) – A gyülekezet honlapján megtalálható az alábbi menüpontok alatt (média/láss, ne csak nézz/egy más világ filmjei).

<https://www.hbrefkalvinter.hu/tartalom/269/7/egy-mas-vilag-filmjei/a-messias>

Hallelujah!

*Somogyiné Gyüre Mara
ref. diakónus*

REMÉNYSÉGÜNK EGY NAGYON SZÉP ÉS ÁLDOTT TÁBOR!

2021. július 26-31. Nemesnép (Őrség)

Atavalyi többgenerációs tábor örömeiből és áldásából kiindulva, imádkozó szívvel kezdtünk el még októberben helyet keresni az idei nyárra. Meglepődve tapasztaltuk, hogy a legtöbb hely már teljesen foglalt, de hála az Úrnak, az Őrségben Nemesnép mellett (Zala megye) ráakadtunk az Abbazia Country Clubra, amelyben még voltak üres szobák egy 80 fős csoport számára. Fel is kerekedtünk Takács Péter és Nemes Vitold testvéreimmel, hogy körülnézzünk. (www.abbazia-nemesnep.hu)

Egy nagyon szép és kulturált lehetőséget találtunk! A szállás csupa külön fürdőszobás apartmanból áll,

2-4-6 ágyas verziókban, de többsége pótágyazható is. Finom ebédet kaptunk ajándékba a hotel munkatársaitól, s körbevezettek bennünket. Van egy kis saját medencéjük (sőt külön egy a kutyasoknak is), s a lelki program mellett játékokra és kirándulásokra is bőven lesz lehetőség. Imádkozzunk, hogy a járványhelyzet enyhüljön, mert akkor a kb. 800 méterre levő Szlovéniába is átruccanhatunk a személyigazolványainkkal.

A Presbitériumunk azóta eldöntötte, hogy az idei gyülekezeti költségvetésből elkülönít egy összeget, pályáztunk is hozzá, és hála az Úrnak, 400 ezer forint állami támogatást kaptunk! Emellett külön adakozást hirdettünk meg, hogy a részvételi díj max. 50 ezer Ft/fő legyen, amit a résztvevőknek fizetniük kell. Ebből gyermek és ifjúsági kedvezmény is lejön még. Az útiköltségben (külön busz és saját autók) is segíteni szeretnénk egymásnak, pl. a Hajdúböszörményi Kálvin Alapítványon keresztül. Mindenki jöjjön, aki csak teheti! Anyagi okból senki ne maradjon

ittthon, hiszen a Hajdúságból igen ritkán jutunk el az Őrség szépséges tájaira! Már most el lehet kezdeni a gyűjtést, s akkor nyárig összejön a részvételi díj, ami természetesen most is szállást és teljes ellátást fog biztosítani. A pénztárunkban 10 ezer forint előleggel lehet helyet foglalni (egyéni és akár családilag is), ahogy tavaly év elején is tettük. (A helyszínen majd SZÉP kártyával is lehet fizetni.)

Hordozzuk imádságban a hetet, s kérjük Urunk gazdag áldását az együttlétre! Hívogassuk a gyülekezeten kívüli ismerőseinket, rokoneinkat is, hiszen lehet, hogy éppen itt jutnak élő hitre Isten kegyelméből. Bátran támogassuk anyagilag is azokat, akik jönni szeretnének, mert-hogy minden idefordított forint az Isten országának növekedését, az Ő dicsőségét szolgálja, és nem mások nyaralását! A cél és a feladat a lelki- és közösségi épülés az Úr Jézus Krisztus szeretete és Igéje által!

Somogyi László lelkipásztor

„Tudva, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből; Hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen Bárányén, a Krisztusén: Aki eleve el volt ugyan rendelve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén ti érettetek, Akik Őáltala hisztek Istenben, Aki feltámasztotta Őt a halálból és dicsőséget adott Neki; hogy a ti hitetek reménység is legyen Istenben. Lelketeket az igazság iránt való engedelmisségben képmutatás nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a Lélek által, egymást tiszta szívből buzgón szeressétek; Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké. Mert minden test olyan, mint a fű, és az embernek minden dicsősége olyan, mint a fű virága. Megszárad a fű, és virága elhull: De az Úr beszéde megmarad örökké. Ez pedig az a beszéd, amely nektek hirdettetett.” (I.Pét.1,18-25.)